

JANA A DIETMAR

Expedice SKANDINÁVIE II.

22.4. - 15.9.2014

(aneb dalších 147 dní na cestách
po evropském Severu)

Vždyť přece dobré a povedené věci stojí za to opakovat! 😊

© 03/2015

**TRASA EXPEDICE
„SKANDINÁVIE II.“**

Vybavení cennými zkušenostmi z předloňska a povzbuzení velkým úspěchem Expedice „SKANDINÁVIE I.“ vydali jsme se opět na dlouhou a dobrodružnou okružní cestu severem Evropy.

Bylo to podobné, a přece jiné. Navštívili jsme mnoho míst, která už jsme znali. Jiná místa byla pro nás nová, nebo jsme jejich návštěvu nově a jinak pojali.

POLSKO si stále schováváme na později. Stejně tak LITVU a LOTYŠSKO.

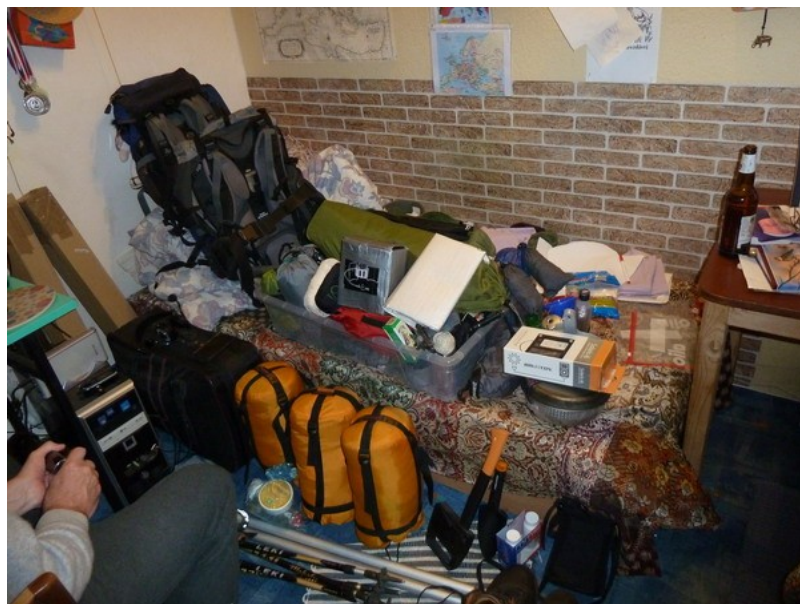
ESTONSKO nám letos už poodhalilo víc ze svých krás. Vděčíme za to mimo jiné i organizaci RMK a síti tábořišť, která provozuje. Poznali jsme západní pobřeží, ostrov Saaremaa a prvně rybařili v NP Lahemaa. Ve FINSKU přišly ke slovu naše těžké ruksaky. Postupně jsme navštívili asi 12 míst, většinou národních parků a túrami na divoko v NP Urho Kekkonen a Lemmenjoki si zvedli svou osobní výkonnostní laťku. Túr bylo až dost a my se docela vyčerpali. Díky selhání techniky jsme si nakonec sáhli až na dno, takže poklidné rybaření v NORSKU pak přišlo velmi vhod. Jediná naše norská túra do hor nám ukázala, že nabrat síly zpět není jen tak hned, rybaření nás okouzlo a počasí a krásy Norska zážitek jen podtrhly. Ve ŠVÉDSKU jsme se rozcvičili v NP Muddus a když jsme se přesvědčili, že už zase zvládneme, podnikli jsme coby zlatý hřeb celé sezóny velkou túru přes NP Padjelanta a zpět přes Sarek, nejpustější to divočinu v Evropě. Vše se úspěšně vydařilo a pak už přišla na řadu cesta dolů k jihu. Pomalu a postupně se vracet domů. Ještě jsme si užili rybaření, houbaření a sbírání borůvek do kaše i do pusy v Ratanu u východního pobřeží. Ryby skoro nebraly, ale takovou záplavu hub nepamatujeme! Dokonce jsme i něco nasušili. Přes poslední chození v NP Skuleskogen a návštěvu Fjälbacky jsme se propracovali až k Malmö a přes dánské mosty do NĚMECKA. Pár dní ve Flensburgu a setkání s Bennym v kempu u Hannoveru naše cestování završilo. No a pak domů, prohlížet fotky, vzpomínat a těšit se na příště ;-). Sláva nazdar výletu!

POZNÁMKA: Příběh našich dobrodružství z báječné a nezapomenutelné výpravy, stručný záznam sledu událostí doplněný zlomečkem z pořízených fotek byl tvořen s radostí a má za cíl potěšit a připomínat všechnu tu prožitou krásu. TOHLE prostě Alzheimerovi nedáme!!!

NULTÁ KAPITOLA **BEZ PŘÍPRAV TO NEJDE...** (DUBEN 2012)

CHYSTÁME SE NA VÝPRAVU. Batohy, spacáky, udice, špagety, čokolády, pohory, matrace, čepice, moskytiéry, talíře, polévkové kostky, mikiny, vařiče, zápisníky, foťáky, sardinky, stany, hřeben, nože, knäckebrot, holiny... a milion dalších věcí leží všude možné po hromadách. Letos už přece jen víme, co a jak a co nás asi čeká. Příprava proto ale snazší nebyla. Strašně jsme přeháněli, až jsme se v tom začali ztrácet. Ale přece jen jsme připravili pár šikovných „vychytávek“ v podobě košíku na houby, roury na udice; ušila jsem i kuklu, vzali jsme s sebou rošt na vaření i malou konvičku na vodu. Když už bylo chaosu moc, zkrátka jsme „po staru“ narvali auto vším, co nemohlo zůstat doma a prostě vyrazili... a děj se tvoje vůle, osude ;-)

KE STARTU – POZOR – JEDEME!!!

1. KAPITOLA PIECZNIEW – KEMP SUMEX (POLSKO) 22.-23.4.2014

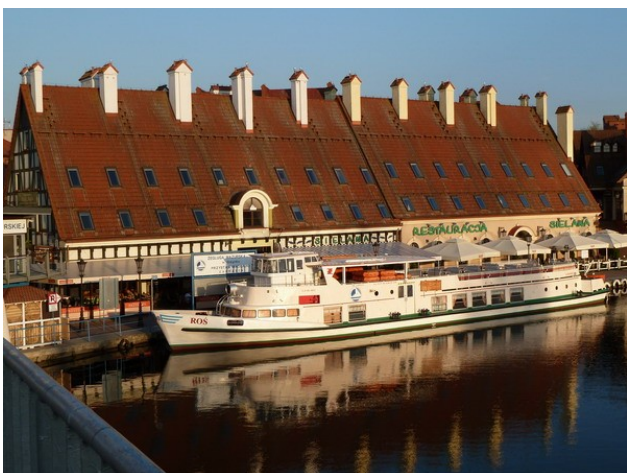
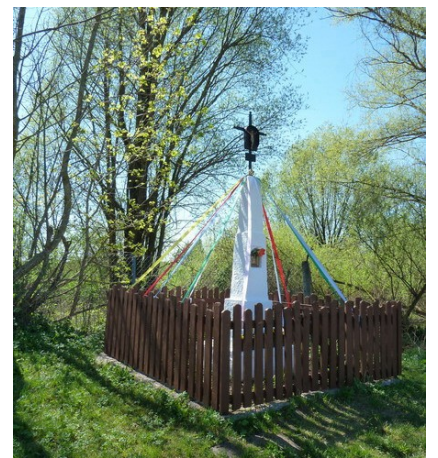
Na cestu se nám zatáhlo. Občas bouří a pěkně leje. A pak zas nic. Prostě Apríl... V autě nám to ani nevadí. Jsme moc šťastní, že jsme konečně zase na cestě. Posvačíme na odpočívadle, vyměníme si zlaté, z auta pozorujeme Polsko. Z dálnic odbočíme na venkov, zaujmou nás farmy obklopené polnostmi, povelikonoční výzdoba a všude čapí hnízda. Taky zvláštní nehezské ploty, asi místní móda? Navi nám pomůže najít předhledaný kemp. Sice ještě nejsou plně v provozu, ale nechají nás postavit si stan na dětském hřišti. Povečeříme v místní restauraci a necháme si poradit. Candát? Proč ne? ;-)
Ráno se ještě projdeme u velkého jezera hned naproti kempu a zas fičíme dál...

2. KAPITOLA MAZURSKÁ JEZERA – MIKOŁAJKI (POLSKO) 23.-24.4.2014

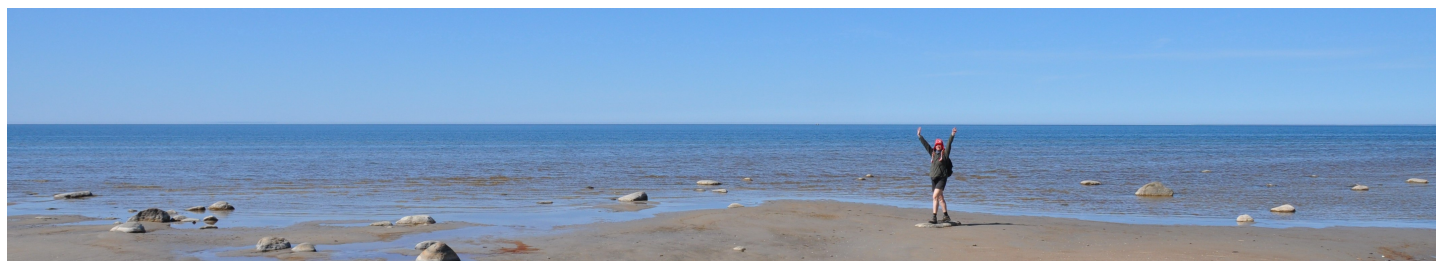
Polsko není špatné a láká nás ho poznat víc, ale to až někdy jednou... Okouzlují mě legrační nápisy všude kolem. :-) Taky tankujeme a kupujeme chleba. Lidé milí a prostě pohoda. Odpoledne opět řešíme, kam na noc. Nakonec volíme zase náš od předloňska známý kemp Wagabunda v Mikołajkách. No tohle? Mají ještě zavřeno! Ale máme štěstí. I tady nás nakonec, byť coby jediné zákazníky nechají přespat. A i tady si zajdeme do restaurace na rybu. Musíme si užít výhod civilizace, dokud to jde. Ráno pak utratíme poslední zlatáčky za benzin, dobré klobásky a čerstvé máslo a Polsko, pá pá...

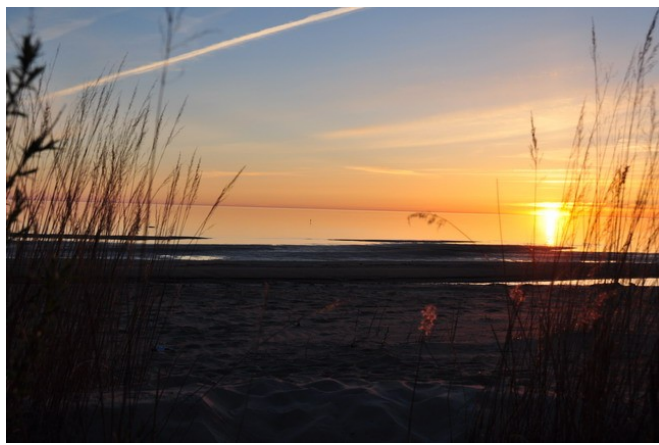

3. KAPITOLA

TREIMANI (ESTONSKO) 24.-28.4.-2014

Táhne nás to k moři. Už máme vyhlídnuté místo na táboření v Estonsku, jen kousek od pláže a hned za hranicemi. Takže Litvou i Lotyšskem jen profrčíme a k večeru jsme tu. KRAPI, tábořiště za vsí TREIMANI je dokonalé! Spousta ohnišť s grilem, spousta míst na stany rozeseťo v lesíku hned vedle dlouhé písčité pláže! Vybereme si nejkrásnější místo, však jsme tu sami, a pořádně si ten pobyt užijeme. Počasí je nádherné, pivo tu mají levné a 7%ní, grilujeme božská žebra. Kafičko na pláži, procházky sem i tam, i do vsi a přístavu,... oslavím tu narozeniny, zablbnem si ve vodě po kotníky a je nám nádherně. Ted' už je to všechno doopravdy. Doopravdy!

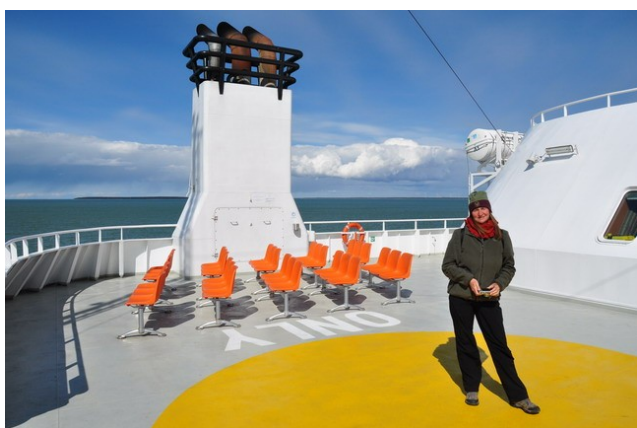

4. KAPITOLA

SAAREMAA (ESTONSKO)

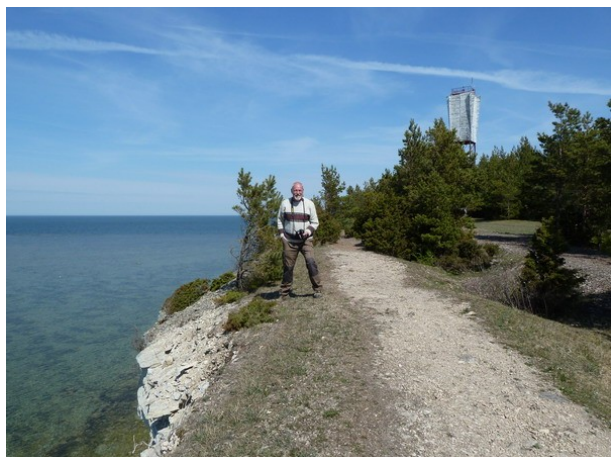
28.4.-3.5. 2014

Slunečné počasí se drží a my jedeme na ostro! ;-). Přesněji na ostrov Saaremaa. U trajektu zjistíme, že už pár dní žijeme o hodinu dřív! Ostrov je nádherný a zase jsme na tu krásu v podstatě sami. Objíždíme jej kolem dokola a hledáme utajená tábořiště, lezeme na vyhlídky, grilujeme, pochutnáváme si na mořském zelí, zkoumáme kamínky na plážích i severní útesy. V NP VILSANDI zažijeme i pořádnou větrnou bouři, útočiště na noc nám poskytne prosklený altánek. Ráno je už zas krásně a my si můžeme dopřát malou túrku přes vodu v holinkách. Na jihu navštívíme ještě hlavní město ostrova KURESSARE a jeho dominantu – starý hrad. A pak se už pořádně opálení plavíme zpět na pevninu a znovu svačíme u kostela KINKSI.

SAAREMAA

5. KAPITOLA VNITROZEMÍM (ESTONSKO)

3.-4.5. 2014

Míříme napříč Estonskem směrem k NP Lahemaa. Cestou se ochladilo, dokonce sněží! Pozorujeme krajinu a vidíme velké rozdíly. Někde odrbané paneláky, jinde naopak vidět peníze, vkus, velkorysost a dokonalost. Tábořiště od RMK jsou zas dobře „zašitá“, musíme je hledat. Na prvním místě, v Mägede, je krásné jezero, ale je brzo. Utáboříme se až u dalšího místa poblíž motodromu. I KELLISSARE je u jezírka a vypadá nádherně. Hluční motorkáři to brzo zabalí a mizí domů a my tam v nastalém tichu v klidu grilujeme, pak si u dřevníku plného polínek stavíme stan a spokojeně usínáme.

6. KAPITOLA **OANDU (ESTONSKO) 4.-6.5. 2014**

Po dvou letech se vracíme k místu, kde jsme se prvně setkali s RMK a jeho velkorysími tábořišti. Oandu, místo u silničky a bobří říčky. Stan máme u jednoho z grilů, auto na dohled a stůl má stříšku. V řece dokonce zahlédneme plavat bobra! Nemůžu se té krásy nabažit. Prohlédneme si blízké íčko, za euro kupujeme mapu dálkové pěší trasy napříč Estonskem. Druhý den prší, citelně se ochladilo, ale i tak dáváme výlet podél bobří řeky přes les až k rybářské vsi Altja. Zklamou mě v místní hospodě (siesta?), ale neva. Uvaříme si tedy polívku sami, pogrilujem, do spacáku si dám termofoar a počasí je dalšího dne zase jako vymalované. Což je ta největší nádhera!

7. KAPITOLA

LEPISPEA (ESTONSKO) 6.-12.5. 2014

A když už jsme jednou v NP Lahemaa, tak přece nemůžeme vynechat náš už od minula oblíbený kemp Lepispea ve Võsu. A milé překvapení: paní z kempu si nás dokonce pamatuje! Zařídila nám i rybářské lístky. První pokusy chytit rybu v rybníce byly nelehké. Ale funguje to! Máme je! Ulovili, oba! Rybkám dáváme svobodu. Krom rybaření jsme prochodili i celé pobřeží u Käsnu. Mají tam bludné balvany, pláže s přenádhernými kamínky a v písku tam byla otištěna dokonce i pravá medvědí stopa! Taky prý nám u stanu očumoval za svítání los. Nad hlavami nám pořád létali stěhovaví ptáci semknutí do věček a i letos jsme od milé paní správcové dostali koláčky ke svátku matek! K tomu super grilování a pohoda, kterou nezkazily ani občasně vydatné deště. Nejsme přece z cukru!

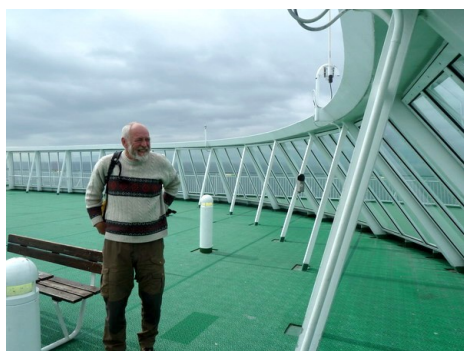
KEMP LEPIspeA, ESTONSKO

8. KAPITOLA PŘES MOŘE TRAJEKTEM

(ESTONSKO - FINSKO) 12.5. 2014

Ta civilizace nám neseď, ale někdy to jinak nejde ;-)! Museli jsme do džungle velkoměsta Tallinu a doufat, že se nám i letos podaří nějak překonat jejich nesrozumitelný systém a koupit lístky na trajekt do Helsinek. A podařilo! Tentokrát ale byla loď mnohem starší a odrbanější, plnější a cesta též mnohem delší. Co naděláme. Moc nám to neutíkalo ani s internetem na tabletu (popřáli jsme Martince k narozeninám) a s předraženou svačinou v místní bufetu. Konečně Helsinky! Samo sebou chaos a na prohlídku ani letos chuť nemáme. Málem nás hned sejmula sanitka, ale Dietmar zareagoval pohotově a za chvíli jsme konečně měli velkoměsto za zády.

9. KAPITOLA **ISOJÄRVI (FINSKO) 12.-15.5. 2014**

Hurá, tak jsme ve Finsku! A čeká nás první túra! Na rozcvičku jsme si vybrali NP Isojärvi a k našemu překvapení byl tady, v placatém Finsku terén hornatý! Ale jinak totáč suprač. Hned nás to zas chytlo. Oprášili jsme v paměti, jak se balí ruksak, co nezapomenout a vybaveni buřty a posledním pivem ještě z Estonska jsme se vydali po značkách. Malý, ale atraktivní a zatím skoro pustý NP jsme prochodili křížem krážem, trochu zmokli, rybařili (bohužel nic ;-), obdivovali kuiky, práci bobrů, jezírka, zlaté slunce i plné dřevníky na tábořištích. Spali jsme jen pod stříškou, na stan nebylo místo, a zima, že ztuhl i olej. Au, že by už začali komáři?! Ale je to nádhera! Tohle nás baví!

10. KAPITOLA

REPOVESI (FINSKO) 16.-19. 5. 2014

Ani jsme netušili, že NP Repovesi je tak oblíbený. Obrovské parkoviště a spousta grilů hned nedaleko nám napovědělo. První noc v přístavu, kam se sešla celá řada skupinek se stany (včetně tří dvojic táta + synek) to potvrdila. Pak už to bylo volnější. Počasí super, kolem 25°C, prostě léto. Značení trochu zmatené, ale park nádherný. Viděli jsme lezce šplhat na skálu Olhavu, taky hady, chytali si rybky do polívky, vyháňeli jsme mravence ze stanu a zaskočili dva Finy, jak jsme se v místních parcích vyznali o dost líp, než oni :-). Nakonec jsme „přeručkovali“ po tahacím lišcím přívozu zpátky k autu.

No a bylo to.
A popojedem.

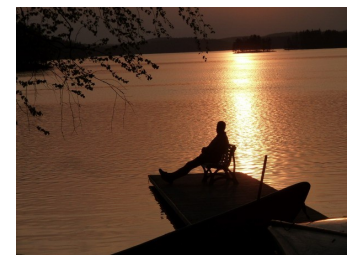
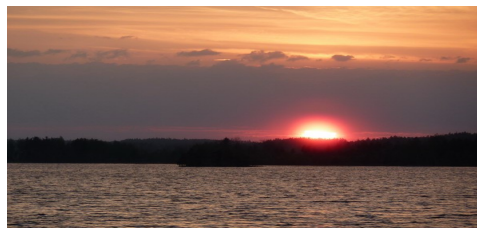
REPOVESI

11. KAPITOLA SUOMIJÄRVI – KEMP U KIMMA

(FINSKO) 19.- 22.5. 2014

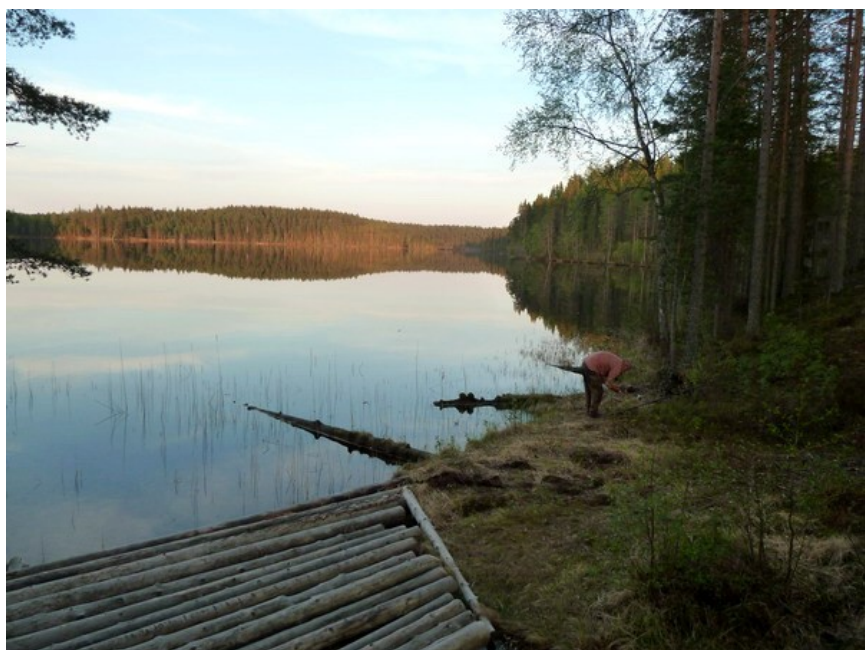
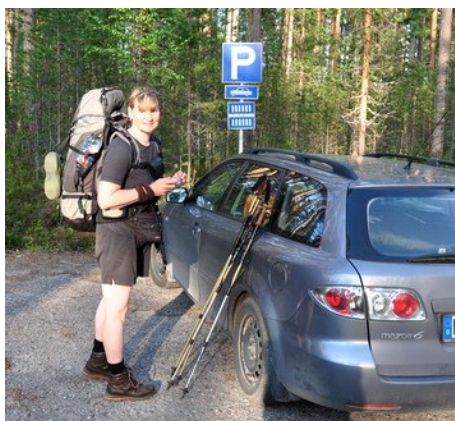
Předloni jsme se od Kimma, šéfička v náhodně objeveném kempu učili na kajacích. A co letos? Bude tam ještě? Kimmo tu byl. Ale dvakrát nevstoupíš do stejné řeky. Kimmo se zatím oženil, ale jeho plán s postavením domku poblíž mu „ukradl“ kamarád, co kemp koupil. Jsou ještě kamarádi? Dřevěný dům přímo v kempu „pomáhala“ stavět i fenka jménem Emma. Tak moc mi připomínala Dášenu! A čau-čau od předloni tu byl taky. Ale to není pes... A už tu též končí. Kimmo díky nejistotě přišel i o stálé táborníky. Smutný příběh. Dobře aspoň, že je Kimmo silná nátura a věřím, že všechno ustojí. Držíme palce!

12. KAPITOLA **PETKELJÄRVI (FINSKO) 22.- 23.5. 2014**

Malý, ale podle íčka a obřího kempu asi populární NP, kde je atrakcí šíje, úzký pruh pevniny rozdělující jezera. Vlastně jsme tu zůstali jen jednu noc a spali na tábořišti kus za hranicí parku. Tam se směly chytat ryby a tak jsme to u mostku zkusili. No a lepšíme se! Jednu malou a mrně, co se bohužel už nedalo odháčkovat jsme si upekli. Zabrala mi tam snad i štika. To byl ale šplouchanec! A pořád horko jako v létě! A podle jednoho Fina z parkoviště to vydrží. My si pak u íčka nabrali vodu a s čerstvou informací o Koitajoki vyrazili o štaci dál.

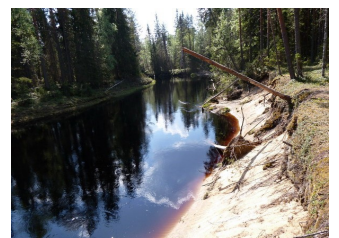
13. KAPITOLA

KOITAJOKI (FINSKO) 23.- 25.5. 2014

Koitajoki je zakudrnacená hnědá bobří říčka s mnoha meandry, které jsou sice pořádně vidět asi jen na mapě či z letadla, ale neva, podél ní vede pěkná a divoká trasa na několika místech vybavená chatkami, grilem, WC a dřevem volně k dispozici. My šli tam a stejnou cestou zpět. Chytali jsme ryby (a upekli si jich asi 9), jednou spali i v chatce s čmelákem (děs!), já viděla plavat bobra a Dietmar vedl pěkný monolog: *copak dělaj moje sluneční spáleniny? Já! Připálenej! V květnu! Ve Finsku! Co se to děje s tím světem? ;-)* Byly třicítky a komáři už v akci. Jinak zas ani noha, jen jedni vodáci a plaší, ale velmi pracovití bobří.

14. KAPITOLA

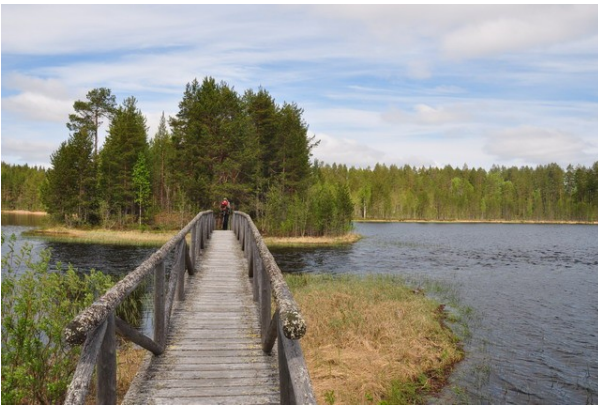
PATVINSUO (FINSKO) 25.- 29.5. 2014

Tady už to taky známe, předloni to byl náš první NP. Takže nostalgie. Tropická vedra ale skončila, dočkali jsme se pěkné bouřky a jen co jsme vyrazili na túru kolem jezera, zachraňovali jsme se před lijákem na verandě jakési zamčené chatky. A pak ještě přituhlo. Z třicítky až k nule! Dva dny jsme za deště a chladu museli strávit na jednom místě a ve stanu! Pak přece jen počasí dostalo rozum a umožnilo nám mrknout se po okolí a doobcházet jezero. Dali jsme též řeč s dvěma fotografy i se starším párem u zdobného spadlého stromu na pláži. Finové jsou milí lidé. A milují saunu! Mladí, staří, všichni. Mají ji pod kůží, patří k nim. Měli jsme se o tom ještě víckrát přesvědčit ;-)

NP PATVINSUO

15. KAPITOLA

ISO PALONEN (FINSKO) 29.5.- 2.6. 2014

Pro tuto hodně zapadlou oblast za městem Kuhmo u ruských hranic jsme neměli mapu, ale v íčku zavřeno. No, zvládneme to i bez ní! Opět bylo náročné jen se dostat na start. Ale zase to stálo za to. Hned první tábořiště bylo perfektní. Shelter pro případ deště (hodil se), dřevo, gril, stůl i malý plácek na stan. A u mostku zas braly ryby, ale jako divé! Největší problém je mít dost žížal! Obešli jsme jezero, ocenili zastřešené stoly v místech bez shelterů, umyli se zas jednou celí přímo v jezeře, zmokli cestou po UKK REIKI, pro změnu spali opět jenom pod střechou, viděli skútry v divočině a lidi čekající s foťákem na soby a pro velký úspěch jsme si u prvního tábořiště s rybama dali repete. A zas jich bylo ve chvíli 9 v alobalu!

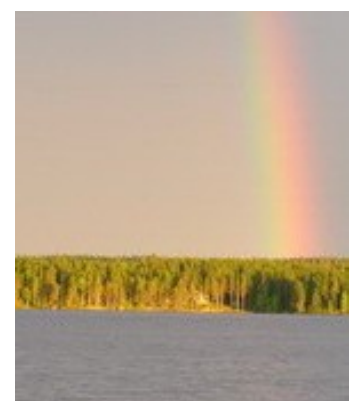
ISO PALONEN

16. KAPITOLA KEMP LENTUANKOSKI

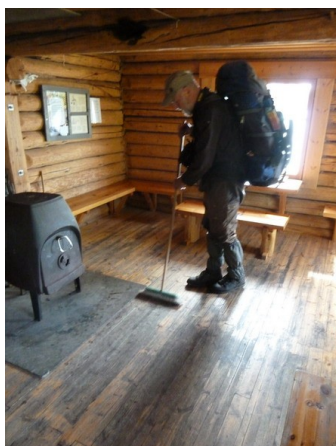
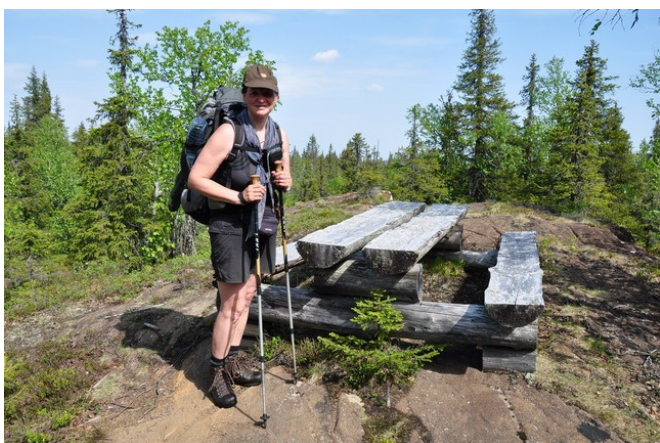
(FINSKO) 2.- 4.6. 2014

Přišel čas umýt se zas jednou v teplé vodě, něco vyprat, taky si udělat pořádek v autě a zkontrolovat, jak moc nám řídnou zásoby – prostě jednoduše čas na kemp. A zase jsme tady zužitkovali naši zkušenost a zamířili rovnou do kempu s veselou ohnutou babičkou, jen kousek nad městem Kuhmo. A ta babička tam pořád je! Tam jsme dali vše do puce, grilovali na německém dřevu - dovoz ;-), pozorovali kačenčí školku a její výuku potápění, zažili nádhernou duhu a žasli i nad fantastickým předbouřkovým výjevem typických rudých domků zalitých zlatým sluncem na břehu jezera v dramatickém kontrastu s děsivě černou oblohou.

17. KAPITOLA SYÖTE (FINSKO) 4.- 7.6. 2014

NP Syöte byl dost vzdálený a místní íčko celkem nesnadno k nalezení. Center tam totiž bylo víc a holt ta finština nám dává zabrat. Ukázalo se, že se tu hlavně lyžuje. Ale naše pěší túra byla nakonec pěkná a přínosná. Na naučné stezce na nás juhl dřevěný medvěd a pak i losi. První noc jsme spali uvnitř v chatě. Noci už světlé, je ale teplo a komáři štípají. Krásný shelter na kopci nás docela okouzлил a našli jsme i pidi místo na stan! A pak ještě přes kopeček až k rozhledně s opuštěným nožem. Ujali jsme se ho a Dietmar ho dal pěkně do pucu. Našli jsme i chatu napůl zdarma, napůl zamčenou, velmi slušně vybavenou. Ale nakonec jsme spali v laavu na lavičce. O místa na stan je tu nouze. Viděli jsme i plaché soby a cestou zpět u řeky a oněch dřevěných losů se činilo spousta rybářů.

SYÖTE

18. KAPITOLA OULANKA - KARHUNKIERROS

(FINSKO) 7.- 8.6. 2014

Při hledání místa na nocleh nás napadlo, že jsme vlastně minule prošli takřka celou Medvědí stezku, čili Karhunkierros, ale jednu z odboček jsme si nechali na příště. A to je právě teď! Místo zvané Ristikallio, označené v mapce hvězdičkou je vzdálené nějakých 5 km od parkoviště a navštívit ho byl vážně dobrý nápad. Skála, pod kterou se v propasti točí voda kolem si tu hvězdičku zaslouží! Měli jsme štěstí, podívali jsme se tam za nočního sluníčka. Ráno už trochu poprchávalo, ale i tak byl výhled dolů do hloubky impozantní. No, tak to byl tedy nocleh. A teď zas těch 5 či 6 kiláků svižně zpátky k autu a vyrážíme na další štaci!

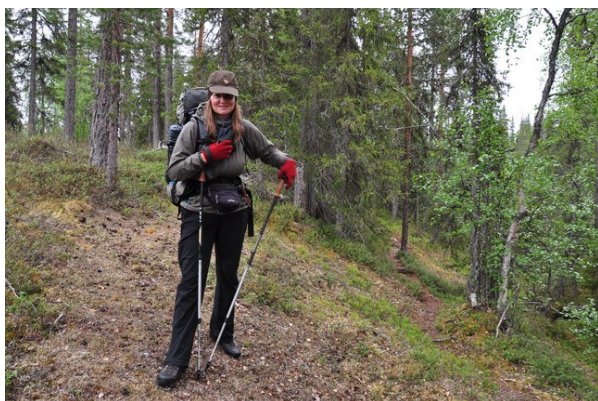
RISTIKALLIO

19. KAPITOLA OULANKA - KEROHARJU

(FINSKO) 8.- 13.6. 2014

Méně známá sestra Karhunkierros se jmenuje Keroharju. Tak do ní! Napřed jet pustinou a doufat, že celí dojedeme, pak se přeplavit loďkou na drátech přes celkem velkou řeku a potom už jen procházet krajinou plnou spadáných stromů, močálů, rašelinišť, občas pozorovat labutě či zahlédnout plaché soby a na noc zůstat ve stanu u shelteru, jak jinak, než s grilem a dřevem do zásoby, či v chatě se saunou a plynem, masovou konzervou či rybičkami k dispozici. Jsme většinou sami, jen druhou noc v chatě nám ozvláštňá skupinka Američanů – děti se starší sestrou. Opravdu zajímavé setkání... A vůbec, celkově pro mě jedna z nejatraktivnějších a nejpěknějších značených, a přesto pořád dost divokých tras.

OULANKA - KEROHARJU

20. KAPITOLA

URHO KEKKONEN

(FINSKO) 13.- 24.6. 2014

Předloni jsme dali ochutnávku, teď chceme plnou a pořádnou porci! Chození nadivoko je asi populární, na parkovišti vcelku v pustině je hned několik aut. I později potkáváme v NP tu a tam někoho, není tak liduprázdný, ale ještě to není přes míru. Některá setkání jsou i velmi milá a zajímavá: vlídní cyklisté, co mají rádi saunu, majitelé dvou báječných sobích pejsků, co pak museli vzdát kvůli kolenu paní Jaany, muž, co nám ve sněžení po náročném dni znovu roztopil saunu... Potkali jsme další lidi, často se psy, též Asiaty z Taiwanu s pytlím ořechů v čokoládě a s průvodcem, ohnišťana... A vůbec to bylo celé moc prima chození. Bez značení, tu a tam cestami vyšlapanými od sobů, přes řeky a bažiny, přes kamenité hory, totálně zasněžení a uvěznění ve stanu na dva dny... Fotili jsme sojku zlověstnou, hledali vodu a našli losí paroží, svačili v „Hiltonu“ u jezera (z vlastního ;-)), prošli sámskou vesnicí, nechali si „vyfouknout“ fajn místo na stan od finské rodinky a taky se šťastně dobrodili k autu a s milou pomocí pohraničnicků od ruských hranic se nakonec dostali úspěšně i do kufru auta pro rybičky! ;-)) Palec hore!

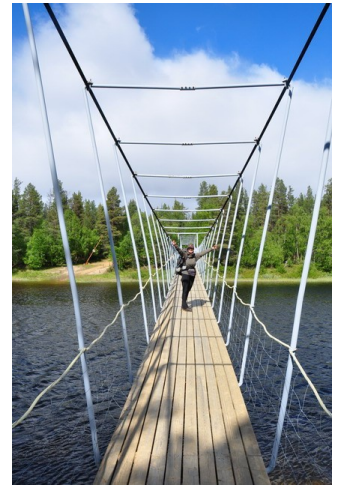

URHO KEKKONEN

URHO KEKKONEN

21. KAPITOLA

LEMMENJOKI (FINSKO) 24.6.-3.7.2014

Kdyby nám byla nechcipla baterie u NP Urho Kekkonen, mohli jsme udělat pauzu. Ale takhle jsme museli hned navázat další náročnou túrou bez značení po NP Lemmenjoki. Byli jsme už docela vyšřavení a bylo i poměrně chladno. Pět nad nulou, nic moc. Ale ještě jsme zvládali a ani tady to nemělo chybu. Na rozdíl od mladé dvojice z Tampere, která se musela vrátit, nám se povedlo projít kolem zlatonosné řeky a přes horu a bažiny za ní se dostat až k chatě, ke které cesta nevede. Po noci „u ptáčat“ jsme následovali řeku a po ní sobí plot a přespali u romantických jezírek. Další den jsme opět překročili hory a pak se nechali uchvátit krásou modrého jezera s duhou. Pět dní jsme nepotkali živáčka, jen soby, ptáky a miliony komárů. Tábořili jsme na nádherných místech, pozorovali noční slunce a já se vykoukala v potoce. Potkali jsme dokonce i „živého“ bývalého zlatokopa. Blýskal prstýnkem na ruce a znal Mikulov! Zažili jsme krupobití, deště i sluníčko, hledali směr mezi břízkami, pozorovali ptáky chránící svá mládřata a kriticky koukali na výměnu mostíků a modernizaci značení. To se tedy fakt nepovedlo :-). A ač jsme si vařili cestou samé dobroty, ta jahodová marmeláda na tortillách hned po příchodu k autu, ta nás dostala! Mňamy mňam! ;-)

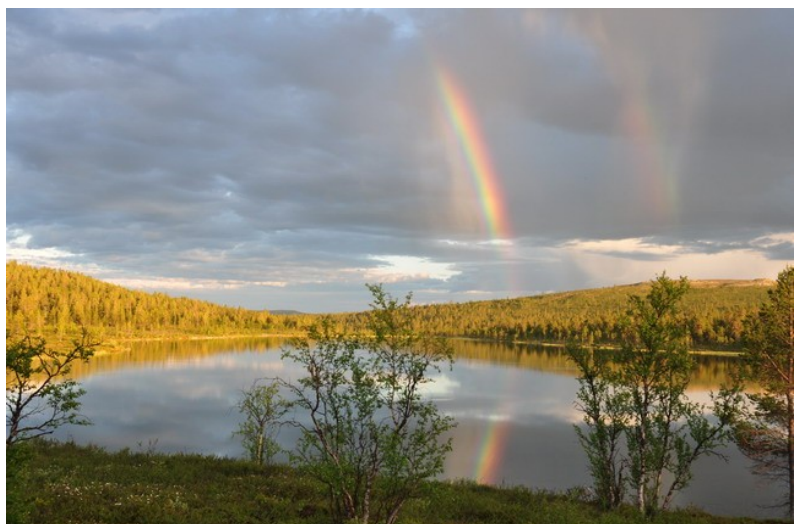
Tak nevím, holt jsem staromódní asi...

LEMMENJOKI

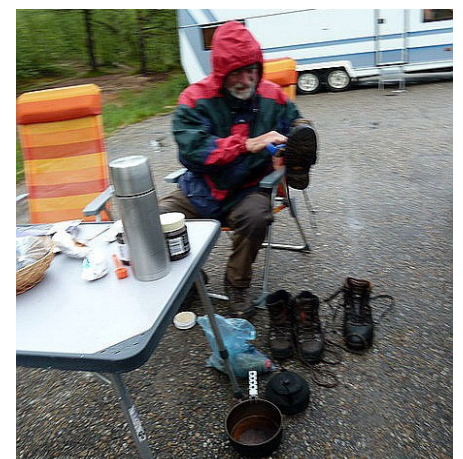

LEMMENJOKI

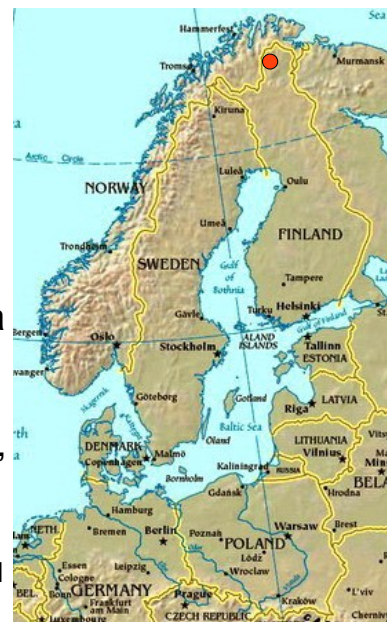
22. KAPITOLA U ČERVENÝCH LAVIČEK BEZ LAVIČEK (FINSKO) 3.- 5.7.2014

Začalo poprchávat a nás čeká Kevo. Jenže jsme vážně už hodně vyčerpaní, k tomu to počasí a hodilo by se zas pořádně nabalit a srovnat si věci v autě. Chce to vážně nějakou pauzu, než se vydáme zas na túru, ale kam se uchýlit? Žádný pro nás vhodný kemp tu není a my stejně radši od kempů dál. Řešení se našlo. Zůstali jsme po dvě noci na parkovišti s pláčkem na stan jen kousek za autem, u jezírka a prostě se pomalu chystáme a relaxujeme tady. A máme pak dokonce i sousedy! Jo, a před nedávnem, když jsme jeli prvně okolo, byly tu červené lavičky se stolem. A ty nějak zmizly. Záhada ;-)

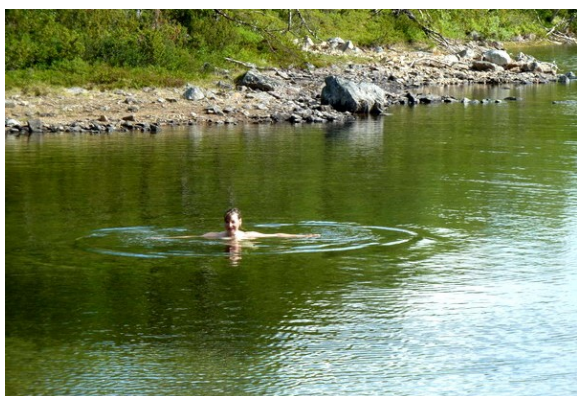

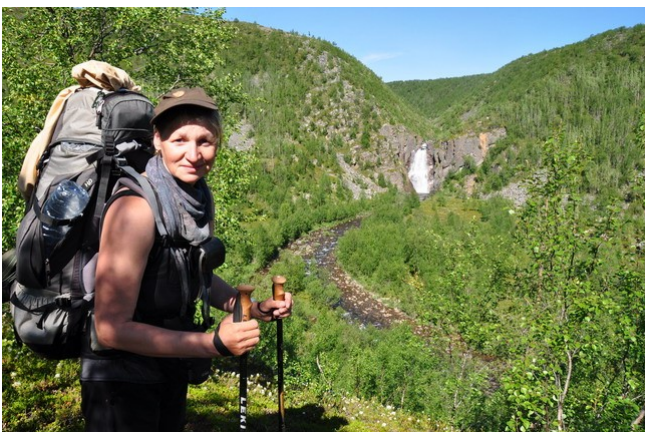
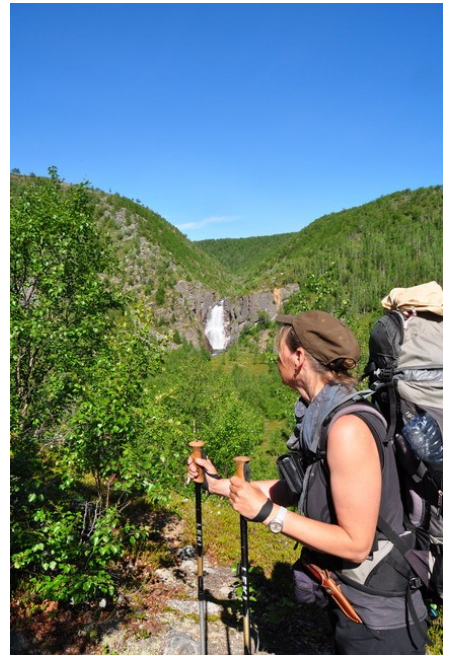
23. KAPITOLA

KEVO (FINSKO) 5.- 11.7.2014

Čeká nás naše poslední finská túra. No, je na čase trošku si odpočinout, už vážně sotva pletu nohama. Tady se smí jít jen po značené cestě a není dovoleno se od ní vzdálit, není to tu tolik pro turisty, ale spíš chrání přírodu. A jak se zdá, tato trasa je hodně populární. První tábořiště je nádherné, vešly by se tři autobusy táborníků. Naštěstí nedorazily! ;-). Dál ale lidí postupně přibývá. Prošli jsme krajinou připomínající Provence, pak přes 10 km dlouhou úzkou šíji mezi jezery. Táboříme u jezera, dokonce se koupeme. Další den nás čeká zlatý hřeb - vyhlídka na kaňon. Nádhera. Je slunečno a připaluju si pravou paži. Komáři přitvrzují. Krajina je tu ale opravdu nádherná, ve sluníčku mi připomíná Pyreneje. Další noc zůstáváme u vodopádu s duhou. Pochod je dál víc náročný (nebo my zesláblí?), brodění, stoupaní, ale nejhorší jsou komáři. Na dalším tábořišti nás dodělávají. Jsou všude a přivádějí k šílenství. Dietmar má narozeniny a přání: zkrátíme to! Tak jo. Kousek trasy si necháme na příště. Cestou zpět vidíme zase tu duhu, zahlédneme i losy, lidí všeho věku tu přibývá. Vrtulník u kaňonu nakládá zraněného chlapce. Krásná túra, když jste fit. A počasí vyšlo parádně.

24. KAPITOLA TROLLOVÉ U LAKSELVU

(NORSKO) 11.7.2014

Tak pá pá Finsko! Překračujeme hranice s Norskem a míříme k Lakselvu. Městečko na konci fjordu není zas tak daleko. A za ním máme další oblíbené místo. Polostrov Trollholmen je stranou, ale vyplatí se odbočit a absolvovat krátkou procházku až ke zkamenělé skupince trollů. Barvy, tvary, moře, to vše je přenádherné. Minule jsme tu byli nad ránem a sami, tentokrát se dělíme s pár dalšími návštěvníky. Mihnou se tu lidé s indic-kým vzhledem, černoši, i místní otec sem vzal rybařit synky. Fiiiš, fííííš, ryčí syn pyšně a opravdu, má ji! Paráda! Příště si taky vezmeme udice a možná si i uděláme čas počkat podle rady táty kluků na odliv a vydat se na blízký, úžinou oddělený ostrov. Tak čau zatím, trolíci, mějte se tu fajn!

25. KAPITOLA ZA ALTOU RYBY BEROU...

(NORSKO) 11.- 12.7.2014

Jedeme dál norskou silnicí a jediné, co potřebujeme je najít nějaké místo na noc. Díky tomu, že jsou noci durchmarš bílé, není na to ovšem žádný spěch. Ještě si odbočíme ke fjordu kousek před městem Alta a zkusíme štěstí s rybařením. Hm, jen jsme utopili v kamení pár návnad a nic. Dietmar ale pohotově nasbírá aspoň mušle. Projedeme Altou a už je k půlnoci. Tak trochu z nouze zůstáváme na odpočívadle, vaříme si k večeri ty mušle (výtečné!) a narychlo stavíme vedle auta stan. Ráno stan sbalíme, ale ještě se neheme. Kousek vedle pod silnicí na skalce znovu zkusíme rybařit. A paráda! Dietmar mi složil udici, nahodil, jestli je vše OK... a měl rybu! Pak jsem chytla ještě dvě já a šlo se k autu zas vařit! Zdá se, že tohle bylo asi celkově „nejrychlejší“ a „nejštedřejší“ rybářské místo vůbec. Musíme to tu určitě příště zas zkontrolovat! A z té krásy kolem nám oči jen přecházely!

**TAKOVÝ MALÝ NORSKÝ
RYBÁŘSKÝ RÁJ!**

26. KAPITOLA HOTEL 1000 HVĚZD – MLHA PŘEDE MNOU,

MLHA ZA MNOU (NORSKO) 12.- 13.7.2014

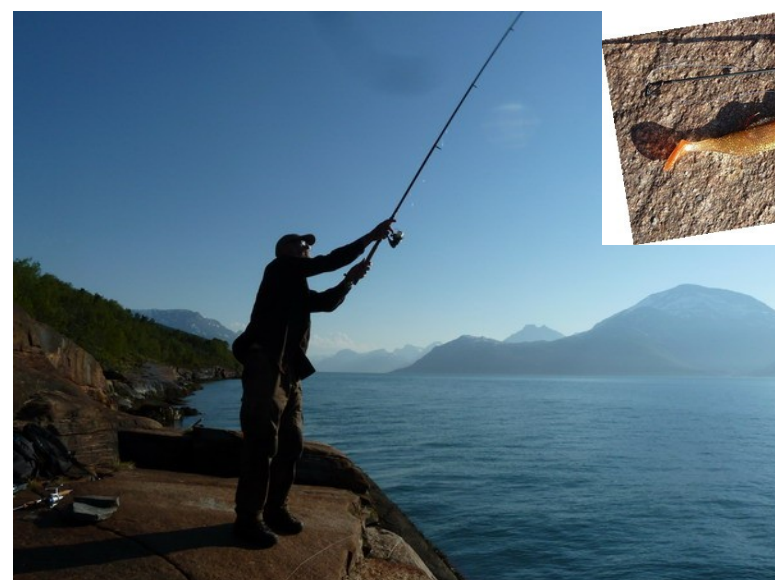
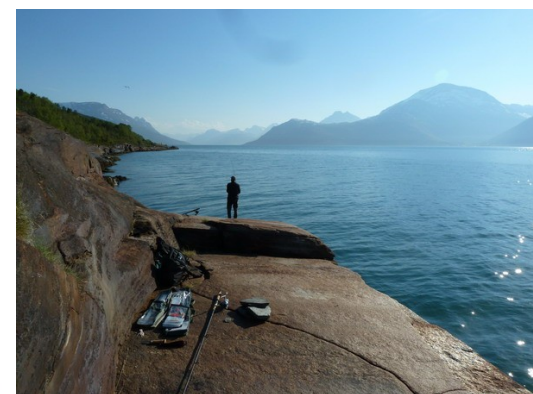
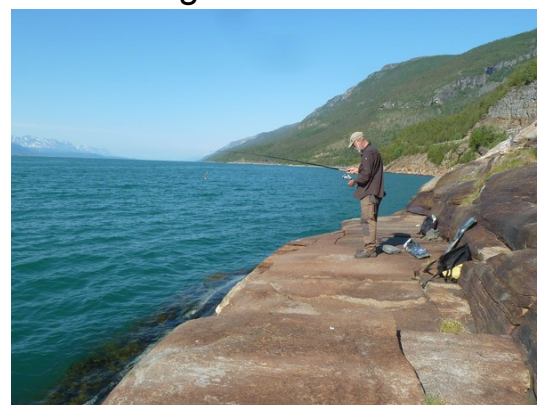
Toho dne jsme nepopojeli nijak daleko. Dopoledne jsme se příjemně zdrželi rybařením za Altou. Ani pak jsme nespěchali, míjeli jsme soby, kochali se fjordy a tak... Byl nádherný den. Večer jsme objevili pěkný plácek stranou, hned nad fjordem. Z přenádherných skalisk jsme zkoušeli chytat ryby, ale povedlo se Dietmarovi až posledním náhozem, když už to hodlal vzdát! Ryba byla veliká a večere z ní vynikající! Spalo se tu také fajn. Na silnici, ač hlavní, byl klid a ráno nás překvapilo působivým představením. Při snídani jsme mohli pozorovat, jak se nádherný fjord během chvilky úplně zatáhl mlhou a pak z ní zase čiperně vykoukl jak čerstvě vyloupený kaštan. Nezapomenutelné! Takovou vyhlídku od ranní kávy nemáte ani v nejdražších hotelech! A jméno místa? Podle mapy snad OKSFJORDHAMN... Také si píšeme „pro příště“ ;-)

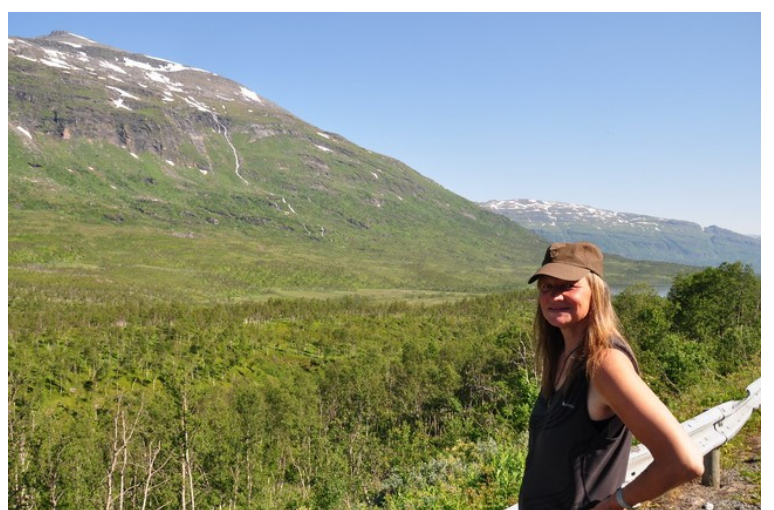

27. KAPITOLA PŘES VNITROZEMÍ A NOC U ŘEKY (NORSKO) 13.- 14.7.2014

Pokračovali jsme Norskem. Počasí bylo stále nádherné, krásy kolem nás fascinovaly, nic nás nehonilo a protože jsme si už opravdu oblíbili rybaření, hledali jsme další místa, kde si zachytat. Našli jsme báječnou skalní terasu nad hladinou moře, odkud byl překrásný výhled, pozorovali jsme i jakési velrybky dovádějící ve vodě. Ale ryby tu bohužel nebraly. Co naděláme. Dál to bylo s místy pro rybaření slabší, buď moc lidí, nebo zas nebylo kde zaparkovat, prostě jeli jsme a jeli a dostali se od moře. Nocleh začal být akutnější než rybaření a ve vnitrozemí to nebylo tak snadné něco vhodného najít. Ale přec se povedlo. (Vždycky se povede!) Kdesi v oblasti Bardu jsme našli plácek kousek od silnice, v lesíku u divoké řeky. Dalo se tam zajet a už tam poblíž byl i stan. Francouzi? Nepřekáželi jsme si ale, v klidu přenocovali a ještě se ráno vykoupli v té ledové divoké řece. Snídali jsme s výhledem na krásnou horu a jediné, co otravovalo byli pro změnu celkem agresivní sobí ovádi.

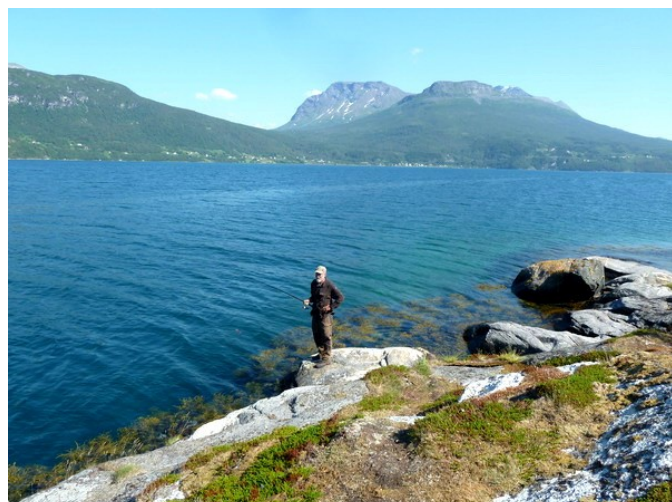

28. KAPITOLA GRATANGEN POPRVÉ (NORSKO) 14.-15.7.2014

Když jsme od nějakého válečného monumentu z výše shlíželi dolů na špičku fjordu, rozhodli jsme se odbočit z hlavní silnice a ke fjordu zamířit. Proč? No přece zase: ty ryby! A našli jsme opravdu nádherné, částečně zašité místo. Parkoviště, WC, stůl a lavice, kolem lesík s místy pro stan. Zrály tu všude morušky, ale hlavně, dole pod námi byly skály, které vypadaly ideálně na chytání ryb. Ty tu sice zrovna moc nebraly a když už, povedlo se mi zazmatkovat a rybka foukla :-). To mě fakt mrzelo, ale naštěstí jsme pak s Dietmarem nejen že zas nasbírali chutné mušle, ale navíc ještě na jednu mušli chytili i rybu! Nebo to byla náhoda? Chutnala nám moc. A to místo, celý ten fjord, barvy, výhledy, prostě celé malebně krásné.

GRATANGEN -
RYBAŘENÍ U FJORDU

29. KAPITOLA POLOOSTROV S BOUŘÍ

(NORSKO) 15.- 16.7.2014

Naším cílem byla oblast mezi Vesterály a Lofoty, Gullesfjord, ale nespěchali jsme. Potřebujeme čas otřepat se po túrách, vykrmit se marmeládou a dalšími mlsy a nejlíp se nám relaxuje na rybách. Už jsme přešli velký most na ostrovy a udělali si výlet do Harstadu a zase zpět. Na odpoledne a noc pro dnešek zůstáváme na malebném poloostrovku, s autem zaparkovaným jen kousek výš u silnice. Už tu zjevně někdo před námi tábořil. Není divu. Krása Lofot je pověstná a tady už to pomalu začíná. Jen na to rybaření je tu moc mělko a kamenito. Ztráceli jsme návny, Dietmar se pro jednu málem potápěl a já ji holt pak utopila zas, a to už nadobro :-). Ale nakonec se přece Dietmarovi podařilo ulovit hodně velkou rybu. Měli jsme i mušle a vařilo a pak i jedlo se vážně ve spěchu. Nádherná krajina se totiž vylepšila ještě o dramatický efekt blížícího se černočerna. Sotva jsme dojedli, přišla bouře. Ale jaká! Ve dvou vteřinách jsme stihli jen skočit rychle do stanu, i kafičko mělo smůlu. Hrk s ním do trávy! :-). A pak stanu držet palce, aby neuletěl. Lilo a hřmělo a fičelo... Ale zakrátko už zase čistá, vymetená obloha. K neuvěření. Tak to tu chodí ;-)

KEMPOVÁNÍ U FISKETFJORDU POD SILNICÍ

CHÝTLI JSME POŘÁDNOU RYBU...

...A CHÝTLA NÁS POŘÁDNÁ BOUŘKA...

30. KAPITOLA GULLESFJORDBOTN

(NORSKO) 16.- 18.7.2014

Kousek za naším poloostrovem stavíme u památníku spadlého letadla z r. 1946 (ULLYKA) a k mému překvapení v něm byli i dva Čechoslováci. Další zastávkou je už kemp Gullesfjordbotn. A když se tam ubytujeme, musíme zkonstatovat zklamání. Syn, který převzal byznys po tatínkovi už tady zkrátka jen vydělává peníze, pohodovou atmosféru z předloňska ale udržet nedokázal. Navíc se spiklo i počasí. Chceme vyprat a relaxovat, ale prší a dokonce vítr přerušil proud. Z rybiček ke špagetám už nachystaných na pánvi jsme tak udělali holt zas pomazánku a kuchyň vyklidili. Nakonec jsme přece vyprali a i se umyli, ale po dvou nocích nám to tu stačilo. Místo tedy zas není tak špatné. Později, po výletu na Sortland jsme se zase vrátili, ne ale přímo do kempu, usídlili jsme se o pár stovek metrů dál, přímo na břehu fjordu a rybařili. A dařilo se nám skoro tak dobře, jako předloni s naším „učitelem“ Martinem, což znamená dost dobře ;-) A hlavně ta pohoda a volnost. Kdepak kempy!

31. KAPITOLA

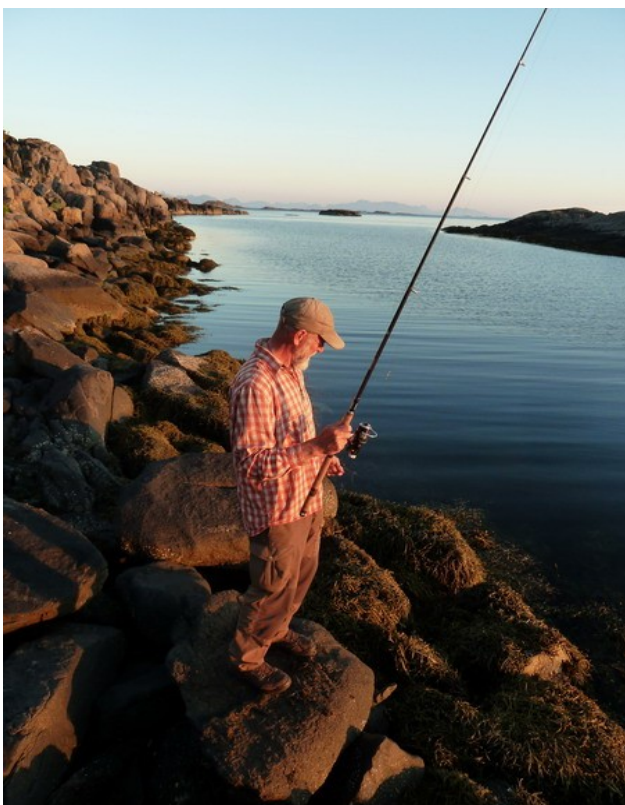
SORTLAND, HADSELØYA, LANGØYA (NORSKO) 18.- 20.7.2014

Minule jsme si projeli malebné Lofoty až k Å, letos je řada na ostrovech navazujících, zvaných Vesterálské. Prohlédneme si aspoň část. Míříme na Sortland. K večeri jsou výborné mušle a stan si postavíme na noc přímo na odpočívadle před dlouhým mostem nad Sortlandem. Ráno se necháme zdržet čůrajícími Poláky, ale nevdí ;-). Ve městečku pak využijeme civilizace a přítomnosti obchodů k doplnění zásob. S předraženu cibulí z Nového Zélandu moc spokojeni nejsme, zato s marmeládou plně. Jíme ji na kila, tělo ji zjevně potřebuje. Pak se vydáváme objet ostrovy Hadseløya a Langøya. Je to tu mnohem zalidněnější, než jsme čekali a krásné. Silnici nám přeběhli losi! Prohlédneme si přístav, kostelík, kde křičí rackové a u kempu pod observatoří to otočíme. Všude jsou cedulky „Zákaz táboření“. Asi špatná zkušenost s turisty? Na další ostrov vede opět dlouhý most. Tam už hledáme místo pro rybaření a nocleh. Nakonec jedno máme, ale ryby tu neberou. Zato panorama zubatých hor v zapadajícím sluníčku je úchvatné. V noci (už se zas šerí) nám projde kolem stanu partička velmi hlučných a velmi opilých Norů. Jinak jen klid a krása vůkol. ;-)

VESTERÁLY - SORTLAND

32. KAPITOLA TÚRA DO HOR

(NORSKO) 21.-22..7.2014

Po návratu ke Gullfjordu se chystáme zas jednou na túru do hor. Napřed si ještě zarybaříme a ráno už sbalíme bágel a vyrazíme údolím nahoru cestou k chatě SNYTINDHYTTA. A není to vůbec snadná túra, připomíná nám ty pyrenejské. Stále výš a výš podél říčky, bahnem, přes přítoky z ledovců, za štípání sobích ovádů. Pod vodopádem se koupeme. A zas výš. Míjíme meditační místo a obdivujeme krásu kolem. Přes divoké říčky a po skále příkře nahoru a nahoru. Přelézáme klouzající kamenní a nakonec musíme i přes sněhové pole. U jezera pípou mladí ptáčci a Dietmara tlačí přezka od báglu. Jsme konečně na vrcholu a dole pod námi vidíme chatu. Je těžké najít tu místo pro stan, ale podařilo se. Výhled je zcela ohromující. Slunce kreslí před stanem zlaté srdce. Jsme nadšeni, ale možná jsme se trochu přecenili. Bágely máme přetěžké a ta kondice ještě není zpět. Navíc se začíná ráno pod námi válet mlha. Jít dál, nebo se vrátit? No, možná to stačilo. Necháme si cosi na příště! Cestou zpátky ještě vylezeme na boční vrchol a rozhled je překrásný. Proti nám kráčí mladá dvojice s naloženými batohy a později ještě další, ta zas nese vůbec nic. Na parkovišti večer zjistíme, že tu parkují poblíž našeho dvě další auta s nálepkou CZ. Takže krajaní! A rovnou dvakrát! To tu vážně dlouho nebylo!

NORSKÁ TÚRA

**NORSKÁ TÚRA DO HOR
K CHATĚ SNYTINDHYTTA A ZPĚT**

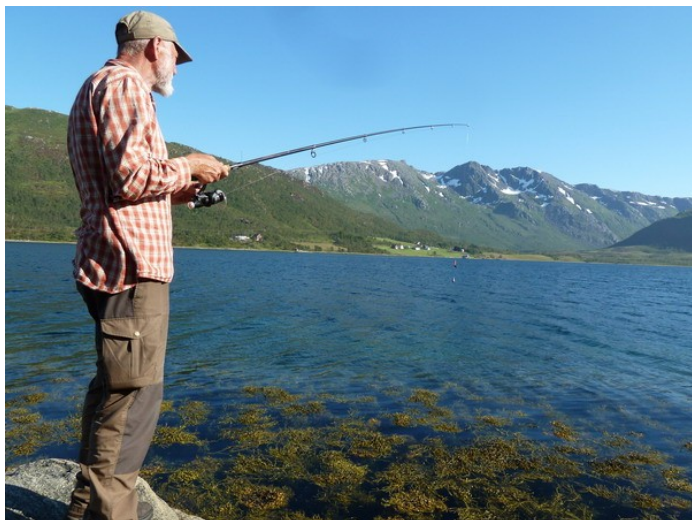
33. KAPITOLA RYBAŘENÍ

U GULLESFJORDU (NORSKO)

20.- 21.7 a 22.-23.7.2014

Na nádherném místě, jen kousek od kempu jsme před túrou do hor pak znovu po návratu z ní nachytali a uvařili nejvíc ryb. Sice nám to trvalo déle než u Alty, ale byla to zábava. Taky tu byly obrovské a delikatesní mušle, ty se ale musely nasbírat do přílivu, když se ještě nevědělo, jestli bude ryba. Pak to vše sníst ale nebylo jen tak. Lahodné mušle s mořskou řasou jsou už samotné sytou lahůdkou. Když se nám navíc chytili i dva obřící a ještě k tomu i menší ryba, museli jsme filetovat.

Makrelu chycenou k půlnoci jsme zase pustili, potěšila, ale přivedla nás k rozhodnutí po večeri už nelovit. Žádná nenažranost, chce to i pokoru. Beztak jsme se tu čerstvých ryb a plodů moře nacpali vrchovatě a pochutnání to bylo ohromné! A to místo! Druhé tak krásné a praktické, plné soukromí, s pláčkem na stan, na vaření, s autem poblíž a perfektní na rybaření jsme snad jinde nenašli. S potůčkem poblíž a za báječného počasí to tam nemělo chybu. Kéž tu vše do další sezóny vydrží a na nás počká!

GULLESFJORD,
RYBIČKY, UDICE A MY ...

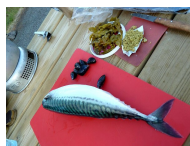

GULLESFJORD – NAŠE SUPER RYBÁŘSKÁ ZÁKLADNA

34. KAPITOLA GRATANGENFJORD PODRUHÉ

(NORSKO) 23.-25.7.2014

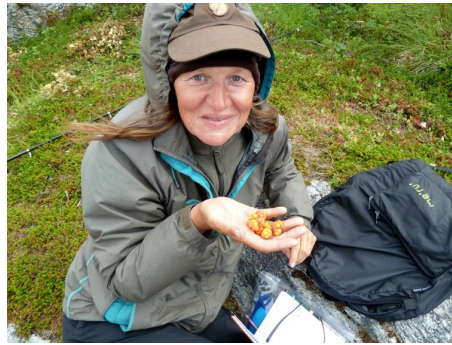

Hledali jsme poblíž ještě nějaké šikovné místo podobné tomu u Gullsfjordu, ale nenašli. Holt laťka moc vysoko... Prohlídli jsme si tedy okolí a nakonec zamířili zpět do už nám známého Gratangenu. Na překrásném místě jsme ještě dva dny zůstali a chytali ryby. I když jsme tentokrát viděli občas hejna ve vodě, nebylo to slavné. Ale jako zázrakem se nám k mušlím povedlo do hrnce přidat i makrelu, kterou jsem si moc přála! Tuhle jsme zpět už nepustili a byla mooooc dobrá. A zas chycená vlastně omylem, na zcela jinou než makrelí návnadu! Nu, lepší jak nic. U vody sice docela foukalo, ale i tak jsme si užívali odpočinku na krásné skalce a kdyby nám nedošla voda, ještě jsme den pobyli.

Neberou? Nevadí! ;-)

35. KAPITOLA POD MOSTEM U NARVIKU

(NORSKO) 25.- 26.7.2014

Popojeli jsme dál k Narviku. Je sezóna a je to znát. Turisté všeho druhu, auta, karavany a hektično plní odpočívadla. Aspoň jsme si to tu projedli a prohlídli a fakt nádherná. Máme pořád takové štěstí na počasí, nebo je Norsko stále tak malebné? A ty veliké mosty! Jen holt už dost civilizace. Zase jsme toho využili k posledním nákupům za norské kačky a dokonce si dopřáli i maso! Snad poprvé, co jsme opustili Estonsko. Potom jsme si, tak trochu z nouze, našli místo pod velkým mostem, udělali si ty stejky (měli jsme každý dva a nejsme zvyklí, nedalo se to sníst!) a šli spát. Objektivně to tu nebylo špatné, ale my jsme holt ti rozmazlenci už dost zmlsaní místy opravdu panenskými a jen pro nás a tak jsme tuto poslední noc v Norsku nakonec vyhodnotili (hlavně díky „důsledkům té přelidněnosti“ v křoví) jako asi „nejslabší“ nocleh na výpravě vůbec.

36. KAPITOLA ABISKO, KIRUNA A NOC U CESTY (ŠVÉDSKO) 26.- 27.7.2014

Ráno jsme ještě utratili ty úplně poslední kačky za benzin a přešli hranice do Švédska. Vlastně se ani jinudy nedalo, takže jsme museli opět přes Abisko. Ale ani letos jsme si tu túru nestříhli. Jenom jsme si prohlídli místní fjällstation (čili horskou turistickou chatu) a shledali ji vcelku předraženou a snobáckou. Což se čekalo. Před Kirunou nás překvapilo velmi vybavené odpočívadlo. Říčka, spousta grilů, dřevo, chatky, WC,... jen se tu nesmělo nocovat. V Kiruně jsme si vybrali švédské kačky. A hned je jeli utratit za grilované kuřátko, na které jsme se fakt těšili. Dobré, levné, prostě eňo něňo. Sníst jsme si ho ale museli na kraji rozkopané silnice. Opravují tu vše naráz. Na noc jsme nakonec skončili na plácku u vedlejší celkem pusté cesty, kde byli k vidění sobi se sobátky a bohužel se tu zas, na rozdíl od norského severu, hemžili komáři. Tak jsme si jen vypili švédské nízkoalkoholické pivo (které pít je fakt masochismus, to tedy vzdávám! :-) a brzo zalezli. Silnička tu byla frekventovanější, než jsme čekali, ale vcelku pohoda.

37. KAPITOLA TÁBOŘENÍ U MUDDUSU (ŠVÉDSKO) 27.7.-29.8.2014

Když jsme zas něco popojeli a přemýšleli, kam se uchýlit na noc, napadl mě plácek kousek před NP Muddus, který nám tu minule padl do oka, ale pak byl obsazený. Do samotného NP jsme původně jít podruhé už neplánovali, ale byli jsme poblíž a na noc jsme to „prubli“. Tak i tentokrát obsazeno, ale jen tak malinko. Na druhém konci šikavné loučky byl malý stan a vedle spací auto páru seniorů z Drážďan. Opravdu náhodička! Taky byli na cestách už delší dobu, i když cestují jinak než my. Tady už byli týden a hodlali se zdržet. Však jim tu nic nechybí. Je tu voda, ohniště, klid a po večerech sem chodí na kontrolu sobi. Později se ještě přidali další cestovatelé v obytném autě, tentokrát z Nového Zélandu. Scott a Jennifer jsou na cestách dokonce od začátku dubna, ale už se jim to krátí, v srpnu musí být doma. A my jsme si tu po dvou dnech odpočinku, praní, plavání v přehradě a jezení polar breadu s marmeládou rozmysleli, že přece jen do toho Muddusu znovu půjdeme :-)

*I bouřka
byla ;-)*

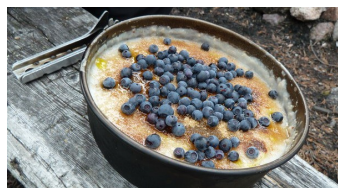

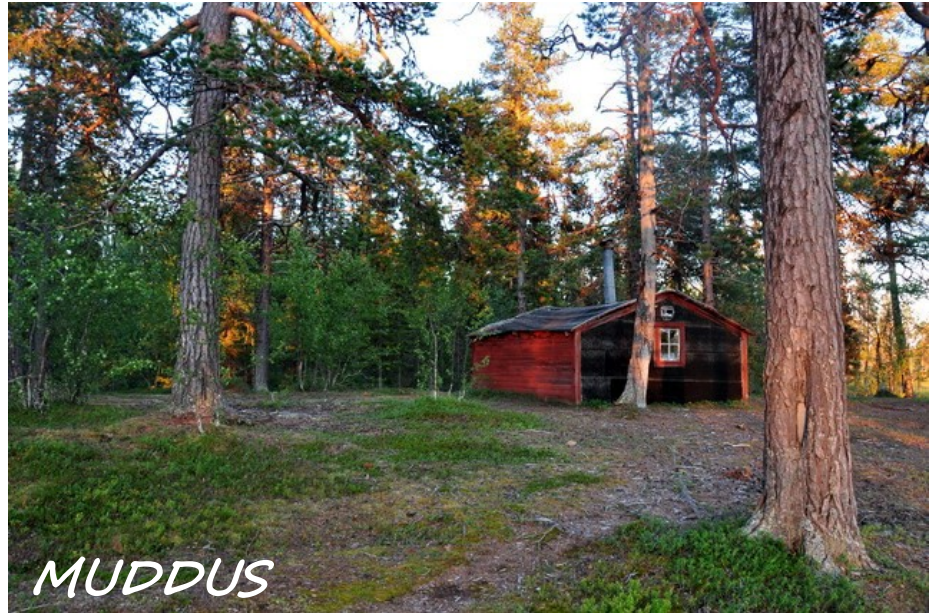

38. KAPITOLA MUDDUS - TÚRA V NP (ŠVÉDSKO) 29.7.-29.8.2014

NP Muddus figuruje v průvodci mezi deseti švédskými „must see“. Zas nám to tak minule nepřišlo, ale letos jsme změnilí názor. Vyrazili jsme, abychom potrénovali a taky před drsným Sarkem prověřili naši kondici. Pořád jsme se necítili ve formě. Tentokrát jsme dali tzv. Velký okruh a byli nadšeni. Až poslední den jsme (navzdory propagaci v guidebooku) teprve potkali lidi. Sice nám druhý a třetí den přšelo, ale i to bylo vlastně krásné, zvládnutelné a vždy se našlo místo, kde jsme se mohli schovat či dát do kupy. Všude byla spousta borůvek, morušek, rostly i houby, u jezera jsme viděli soby, jeřáby a labutě, později i sojky zlověstné, vařili kaši, v místě Manson u červených chatkách zažili pořádnou bouřku a v knize tam našli vzkaz od Scotta a taky jedné české Jany. U zborčené chatky jsme pozorovali zlaté večerní stíny nad rašeliništěm a ještě zlatější byl břeh přehrady na místě u tří ohnišť. Sobí návštěva byla milá, dřevo v sítkách jako brambory pomohlo a výměna starých ohnišť za moderní se moc nepovedla ani tady. Vrátili jsme se obohaceni o poznání, že v tom průvodci vlastně tolik nepřeháněli a s nadějí a optimismem, že ten Sarek přece nějak dáme...

NP MUDDUS

39. KAPITOLA TÁBOŘENÍ U MUDDUSU II.

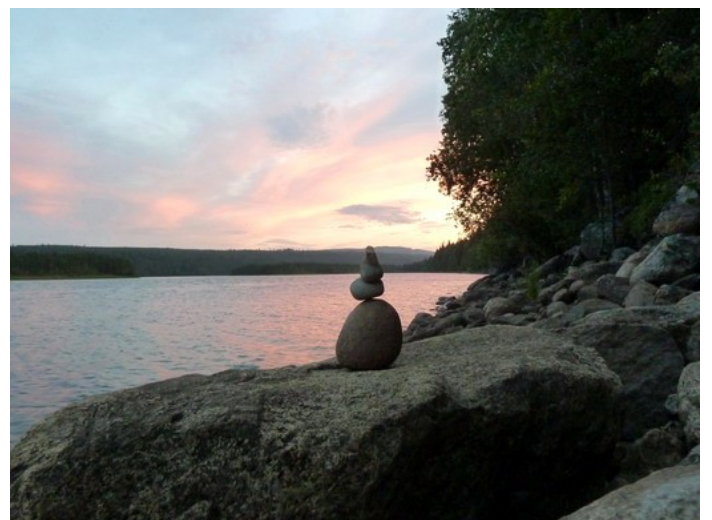
- PO TÚŘE (ŠVÉDSKO) 2.-4.8.2014

Když jsme se vrátili z Muddusu zpátky, drážďanští táborníci tu ještě byli. Teď měli ale problém. Švédský rybář, který tu také kempoval v karavanu, zatímco jsme byli v parku, ulovil štika. Nestál o ni a nabídl ji páru. Oni ale namítli, že je pro ně moc velká a rybář ji tedy mrtvou hodil zpátky do přehrady a odjel. Stalo se to před pár hodinami a ta ryba tam je a přímo v místě, kam si chodíme pro vodu, myjeme se a plaveme. My jsme to promysleli a Dietmar se statečně odhodlal k second-handovému rybaření. Potopil se a načtyřikrát obrovskou rybu vytáhl z vody. Byla ještě čerstvá. Ořezali jsme z ní jen filety a rozdělili se s párem. Stačilo to bohatě pro nás pro všechny. A skvělá byla! Moc dobrá práce! A v noci zase přišli plaší sobi. Bylo jich celé stádo, dupali nám u stanu kolem čtvrté a ožírali vrbové růžičky. Roztomilouši. Ráno jsme pak pobalili, rozloučili se a vydali se do Jokkmokku.

PLÁČEK U MUDDUSU

40. KAPITOLA

JOKKMOKK A KVIKKJOKK

(ŠVÉDSKO) 4.- 7.8.2014

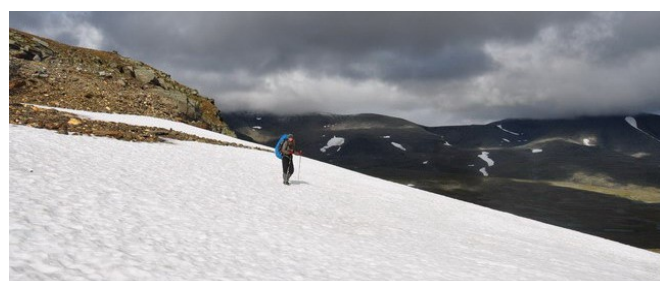
V Jokkmokku dokupujeme zásoby, před námi je velká túra divočinou. Taky grilované kuře si dáváme a plánujeme na příště i pečená žebra. Íčko nás vypeklo, dnes zavřeno, ale naštěstí jsme mapami předzásobeni, tak nevadí. Vyrážíme směr Kvikkjokk, ale nechceme to uspěchat, tak si cestou zas najdeme pěkné místo na přenocování. Užíváme si sluníčka, relaxujeme, voláme dětem, a k večeři jsou houby. Roste jich tu všude okolo mraky! Následujícího dne si ještě uděláme piknik u řeky na kamenité pláži a dalo by se tu taky zůstat, pak se ale chytře rozhodneme, že dojedeme do kempu v Kvikkjokku. Hned co sedneme do auta, přší. Kvikkjokk je stejný, jako ho pamatujeme. Kostelík, horská chata plná zvláštních lidí, levný kemp, divoká řeka. Jdeme se projít k přístavišti a hodíme řeč s Annou ze Stockholmu, co je trochu mimo a tráví tu krátkou dovolenou. A rozhodujeme se, jestli máme dost sil na Padjelantu a Sarek. No dobrá. Padjelanta je jistá, a Sarek? To se uvidí...

41. KAPITOLA VELKÁ TÚRA DIVOČINOU - PADJELANTALEDEN A SAREK (ŠVÉDSKO) 7.-19.8.2014

Padjelantaleden je oblíbená, dobře značená a fyzicky nepřilíší náročná túra nádherným zvlněným národním parkem. Je prý vhodná pro začátečníky. Trasa je bezpečná, dá se jít od chaty k chatě a taky letět tam či zpět vrtulníkem. Sarek, další NP na Padjelantu těsně navazuje. Tady už cesty nejsou značeny, je o poznání divočejší, hornatější, fyzicky i psychicky náročnější a tudíž pro milovníky dobrodružství a divočiny něco jako ráj.

My jsme se rozhodli pro okruh Padjelantou nahoru a Sarekem zpět a je to pro nás, i když se považujeme za celkem zkušené a cosi jsme už nachodili, velká výzva a zlatý hřeb celého letošního putování. Jak nám to půjde? Splní se naše očekávání?

A. PO ZNAČKÁCH - Padjelantaleden (7.-12.8.2014)

Na trasu zvanou Padjelantaleden se dá dostat z Kvikkjokku jen sámským přívozem. Po asi 20 minutách na lodičce, s malou zajižďkou kvůli skupince rybářů jsme na startu. Ještě to ani není NP, ale příroda už tu je tak přenádherná, že nemám slov. Jistě má na mém nadšení podíl i trvajícím krásné letní počasí. Navíc rostou nejen borůvky a morušky, ale i houby. A jak rostou! Tolik hub jsem nikdy neviděla. Takřka není kam šlápnout! Teď přichází ke slovu můj vlastnoručně vyrobený košík. Trpím, nemůžeme sebrat ani zlomek a kotlík k večeři je i tak vždy přeplněný. Nespěcháme, užíváme si to tu. Naprosto dokonalá nerušená příroda, občas holt přeletí vrtulník či v protisměru projde skupinka. Na přespání jsou tu chaty, ale pěkně drahé. Navíc, my jsme stanovní a z nádherných míst pro stan se tu dá vybírat. Spíme u divoké řeky s oblázkovou pláží, na kopečku s rozhledem, u obřího jezera i u vodopádu. Postupně míváme ony chatky, sbíráme borůvky a na moruškách z bažin doslova ujíždíme. Kolem běhají plaší, ale zvědaví sobi. Občas popovídáme tu se správcem na chatách, tu zas s přátelským párem místních svěžích důchodců, co si to tu vychutnává i s letem vrtulníkem a chatkama. No paráda! Dietmarovi se nevyhnuou úrazy. Řízne se silně do prstu, sklouzne na prkně díky ošlapaným botám a později si ještě zraní koleno, když jde po kluzkém strmém břehu pro vodu. To nevypadá dobře, ale naštěstí se koleno vzpamatuje, mast zabere a my nemusíme zpět nedobrovolně vrtulníkem. Díkybohu. Ve Staloluoktē v sámském krámečku dokupujeme knäckebrot, čokoládu a dáváme si i sámský chleba s rybou, na což jsme se fakt těšili. Dobré, ale holt, tu dobrotu od Rapadalu to nepřekonává. Pak míváme místní kapli a kousek nad obřím jezerem opouštíme trasu Padjelantaleden. Zítra nás už čeká pravá neznačkováná divočina.

**PADJELANTALEDEN -
KRAJINOU SOBŮ, MORUŠEK,... A KRÁSY**

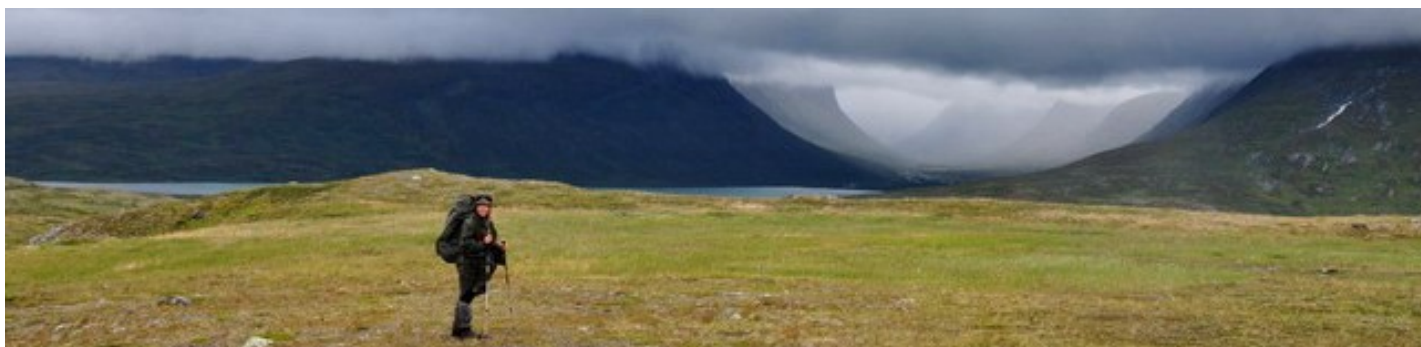

Vybrat jen pár fotek z těch mnoha přenádherných je vždy těžké. Tady to ale doslova bolí. Padjelanta-Sarek prosí o svůj vlastní příběh! (Tak. Pochlapím se někdy?)

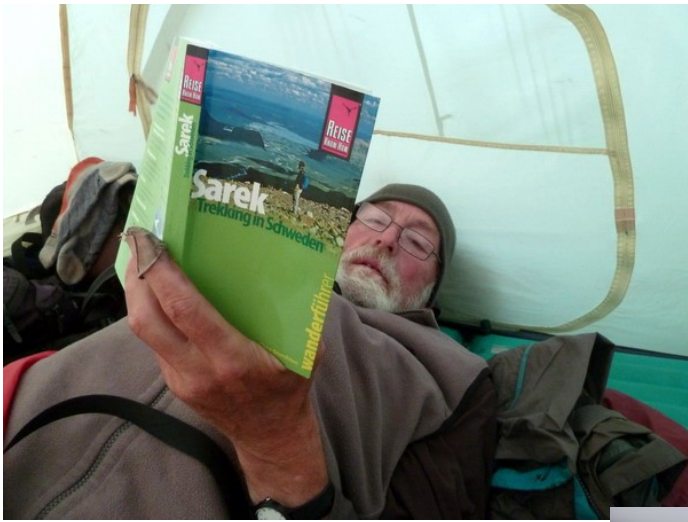

B. DIVOČINOU – NP Padjelanta a Sarek (12.-19.8.2014)

Od velkého jezera Virihaure jsme postupovali už jen podle mapy, oranžové značky byly minulostí. Postupně jsme vystoupali výš, drsně se přecpali morušek, řešili záhadu ledovce, který byl, kde by neměl být a koketovali se zvědavými sobíky. Našli jsme paroží, pak i velké dlouhé jezero a u něj rudý stan. Vida, kolegové... Hub už tady bylo míň, ale cosi se do polívky vždycky našlo. Po noci na poloostrově jezera, na místě označeném magickým kruhem jsem se ještě vykoupala. Pak se počasí změnilo. Po dlouhém slunečném období přišel déšť a chlad. Výhled na kapličku uprostřed pustin z protějšího vrcholu stál za to, škoda trošku, že sluníčko zůstalo za černými mraky. Poprchávalo a vše bylo takové tajuplné. V mlze se před námi tyčily vysoké a záhadné vrcholky. Projít krajinou vůbec nebylo snadné. Cestu nám křížila koryta nesčetných říček a potůčků. Naštěstí přitékalo po teplém období vody z hor už míň a brodění tak bylo snadnější. Postup ztěžovaly i husté křoviny, projít bylo možné jen tam, kde chytří sobi už nějaké pěšinky prošlápli. Taky trefit to správné údolí bylo i s mapou náročné. Scházeli jsme údolím, kde na protějším svahu spadl s obrovským hukotem kámen a strhl kamennou lavinu. Silný vítr se nás snažil srazit dolů se svahu. Největším oříškem bylo přebrodit divokou řeku u starého strženého mostu. Museli jsme to díky větrné bouři odložit na ráno, dokonce byl k večeri jen suchar, vařit se nedalo. Přes noc okolní vrcholky zbělely sněhem a námrazou a zpomalilo se tání. Díky tomu klesla hladina řeky a my se dostali na druhou stranu. Ještě jedna velká a náročná řeka a pak řada menších. Pochod v bažině. Pak přechod hor. A nečekané překvapení: z vršku byl nádherný výhled na snad celý Sarek! Přešli jsme i pár sněhových polí a dva sněhové mosty a už byla vidět spousta jezer se sámskými chaloupkami – Párek! Plán byl si tu odpočinout, zahoubařit, polenošit, užít si zas vaření na ohni (výš není dřevo!), ale povedlo se jen první večer. Pak zas déšť, mrholení, tak jsme to nehrotili. Vrátili jsme se do Kvikkjokku k autu a poblahopřáli si vzájemně k nádherně zvládnuté náročné akci i k tomu, že jsme navíc tentokrát přišli úplně fit! Asi díky vitamínům z těch kil morušek, co jsme spořádali, jinak to nevidíme. A houby rostou a rostou jako divé! ;-)

NP SAREK

42. KAPITOLA

OPĚT KVIKKJOKK A JOKKMOKK (ŠVÉDSKO) 19.- 21.8.2014

Po túře do Sarku jsme se kupodivu nepotřebovali vlastně vůbec rekreovat. V kempu jsme si aspoň vyprali, dali sprchu, uklidili v autě a dobře si vařili (špagety s houbama, rybičky, lívanečky s marmeládou) a plánovali si, co dál. Bylo pořád docela černo a plachta před stan se zas osvědčila. Ale co tu? Rozhodli jsme se popojet. Napřed se stavujeme zase v Jokkmoku doplnit vyjezené zásoby, dáváme si zase grilované kuře a navrch ještě kupujeme i to pečené vepřové. Pak přes polární kruh zamíříme k pobřeží. Jedeme a jedeme. Naším dnešním cílem je Ratan.

Dlužno ještě připomenout jednu událost, která nás potkala v Kvikkjoku: přišli na nás mrknout dva losíci! Opravdu! Maminka losice s mládětem losíkem, normálně prý plachá to zvířata, se k deváté ráno odvážila až doprostřed kempu! Dva mladí Němci ve stanu hned vedle vstali sotva deset minut poté a nemohli věřit. A asi by ani neuvěřili, kdyby se samice s mládětem ještě jednou nevrátila a nepředvedla se jim na vlastní oči!

43. KAPITOLA

RATAN (ŠVÉDSKO) 21.8.- 1.9. 2014

Ratan je malá a malebná víska na břehu moře ve švédském Västerbottenu, poblíž města Umeå. Hned za vsí malá pláž a u lesa prostý levný kemp. Vlastně jen taková louka s WC a studenou vodou. Nic víc. Nám to bohatě stačilo a letos jsme tu pobýli plných 11 dní. Většinou sami. Už jsme to tu taky znali, jeli jsme na jisto a byli moc šťastní, že se tu od minula moc nezměnilo. Ideální místo na klidnou dovolenou. Chodili jsme chytat ryby na skaliska za pláží, nebo až za vesnicí k majáku, ale s těmi jsme zrovna moc úspěšní nebyli. Jedna malá rybka a jedna uprchlá (správně, Dietmar ji dostal a mně utekla.. :-) za celou dobu není zrovna sláva. Ale o to víc nám bylo přáno „nalovit si“ v lese. Sladkých borůvek na kaši, či jen tak do pusy bylo všude naseto. A houby? Ty houby, to bylo tedy cosi, co jsem nikdy nezažila! Taková záplava! Začalo to už v NP Muddus a od té doby vlastně nepřestalo. Tady rostly hlavně křemenáče a pak zas praváci, ale opravdu na každém kroku, zdraví, krásní, výstavní... a nikdo je nesbíral. Jen my. Jedli jsme jich denně k obědu i večeři plnou pánev, a přesto většina musela zůstat v lese. To bylo kruté, ale co jsme mohli dělat? Bývalo dost vlhko, hlavně večer, taky za dne občas mžilo, ale poslední dny před odjezdem zas vysvitlo sluníčko, takže jsme přece jen zkusili něco nasušit. Ani se nám odtud nechtělo, ale s houbami pod zadním sklem auta se nám odjíždělo přece radostněji. ;-). Celkově Ratan, ač tedy trochu lakomec na ryby, opět palec nahoru!

*RATAN - to byla spousta borůvek,
rybaření, ale hlavně... HOUBY. HOUBY!!!*

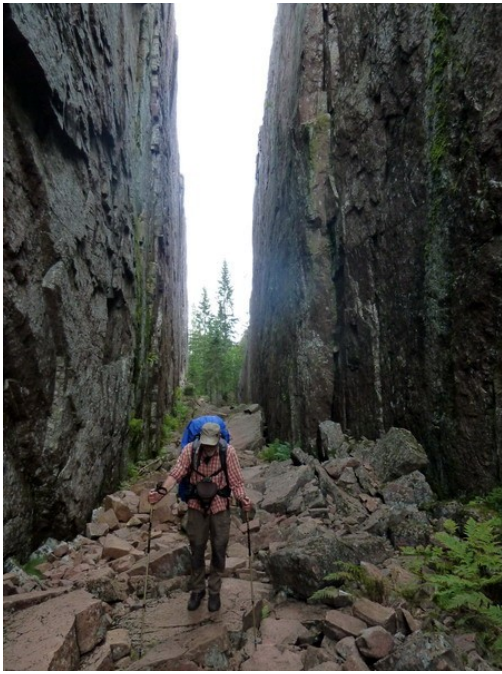
44. KAPITOLA

SKULESKOGEN (ŠVÉDSKO)

1.- 4.9. 2014

Poslední túra letošní sezóny je tu. NP Skuleskogen jsme si vyhlídli už minule a nebyla to chyba jej navštívit! Je vcelku malý, nenáročný na chození a vybavený spoustou krásných míst na táboření. Teď, začátkem září se počasí stále ještě krásně drželo, ale návštěvníků podle všeho už ubylo. Zás jsme byli většinu času sami. Doufali jsme pořád ještě, že se nám zadaří ulovit nějakou rybu. V tom nás však Skuleskogen zklamal. Ale jinak nadšení! Relax na prosluněné pláži, rybaření (i když tedy bez výsledku), houbaření, táboření na malebném poloostrově ... Pak jsme vystoupali nahoru do skal a měli poloostrov jako na dlani. Prošli jsme i proslaveným kaňonem s rovnými skalními stěnami, viděli stovky kamenných mužíků pospolu a posbírali po okolí poslední houby k večeři. Po návratu na parkoviště nás auto přivítalo nádhernou vůní hříbků z Ratanu, které se uvnitř mezitím pěkně dosušily pod zadním sklem.

45. KAPITOLA

FÄRNEBOFJÄRDEN (ŠVÉDSKO)

4.- 5.9. 2014

Skončili jsme s túrami a míříme na jihozápad Švédska. Zatím tedy k jihu podle pobřeží. Volá Zuzka z Dánska. Cestou se stavujeme do supermarketu pro něco k jídlu a opět neodoláme kuřeti. Kyckling válí! A zas je večer. Kam hlavu složit? Nehledá se snadno, noci už bývají temné. V úplné tmě nakonec přece kdesi zaparkujeme a stavíme stan. Ráno jsme překvapeni, jak dobře jsme si „naslepo“ vybrali. Jsme na pěkném plácku za parkovištěm, ve stínu starých stromů, vše čisté, klid ruší jen nákladáky se dřevem a poblíž je NP Färnebofjärden. Trochu ho prozkoumáme. Je to jezerní park a skvěle vybavený, hlavně pro rybáře s licencí. Poblíž ička objevujeme azylové centrum zřízené v opravdu krásném prostředí připomínajícím lázně. Malebné domky a čisté uličky plné nudících se žadatelů s exotickým původem. Takové mrtvo. Trochu smutný pohled. Projedeme se dlouhou šíjí hlouběji do jezera, cesta je lemovaná krásnými a stylovými domky. Lidé tu zdraví do aut i nás, neznámé turisty. Milý zvyk. Tak, a teď k velkým jezerům!

46. KAPITOLA **GRÄSTORP - NOC U STÍHAČKY** **WIGGEN (ŠVÉDSKO) 5.- 6.9. 2014**

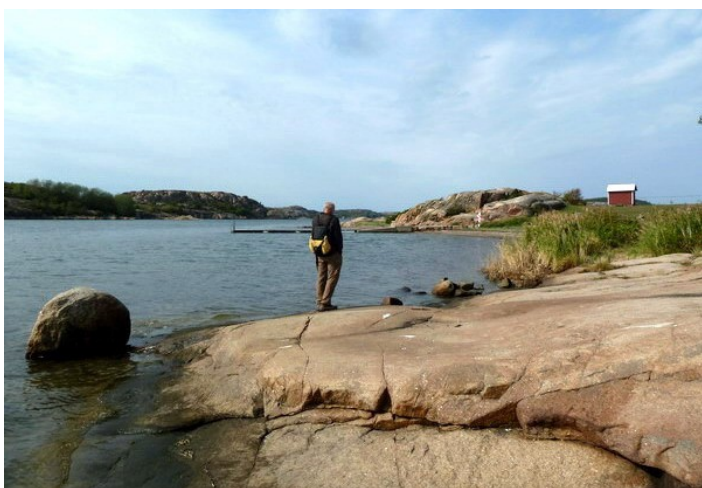
Máme zas slunečný den a krajina je už dost „normální“, skoro jako u nás doma, jsme holt už docela jižně. U jezera Vattern, menšího ze dvou velkých jezer si autem projedeme městečko Askersund a o kus dál dáme pauzu na svačinu. Je to pěkné odpočívadlo u vody a my zkoumáme, jestli by se tu nedaly chytat ryby. Ale asi je mělko... Dopoledne jsme strávili v parku u azylantů a den se opět chýlí. Kam dnes na noc složíme hlavu? Nacházíme pár míst, ale jsou nám moc „civilizovaná“, pohrdáme a jedeme dál. No ale najít tady divočinu už asi nebude snadné. Ani kemp se nelíbí. No, dobře nám. O půlnoci už tak nevybíráme, jsme unaveni. Po krátké rozvaze volíme na noc místo asi nejdivnější. Jsme kdesi na odlehlém odpočívadle, kterému dominuje coby socha pravá stíhačka. Je osvětlená, kolem černá tma. Pod stříškou se spoustou reklamních prospektů hledáme, zda je tu táboření výslovně zakázané. Nic takového se tu nepíše. Takže prostě stavíme stan mezi auto a prolézačky na dětském hřišti a s trochu divným pocitem usínáme. A protože se místní WC dle záznamů umývá v 8 h, dávám si na sedmou budíka. V noci slyšíme auto. Zaparkuje vedle nás, pak přeparkuje o kousek dál... a zbytek noci klid. Ráno v 7.20 je stan už sbalený, my pijeme u stolu kafe a rozhlížíme se, kde to vlastně vůbec jsme...

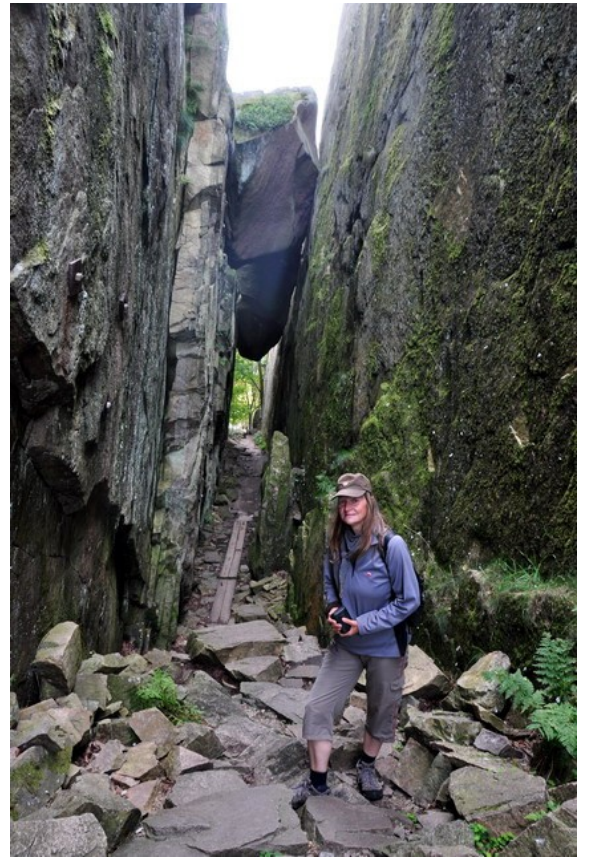

47. KAPITOLA

FJÄLBACKA (ŠVÉDSKO) 6.- 8.9. 2014

Fjälbacka je naše poslední naděje na to, že si ve Švédsku ještě dáme k večeři vlastnoručně ulovenou rybu. Ale je to i další z míst, kde dvakrát nevstoupíš do stejné řeky. Letos je ten „náš“ kemp přeplněný, hektický, správcová neosobní. Není to špatné, ale i tady je předloňský šmrnc pryč. No a ryby? Ty neberou a neberou... Můžem se na hlavu stavět :-). Zato si splatíme dluh od minula. Tentokrát si projdeme kromě nádherného přístavu a městečka i stezku vedoucí kolem Ronjiných kamenů nahoru na skálu až k vyhlídce přes celý přístav a záliv. Krása! Na kterém z řady těch ostrůvků měla svou chatu slavná Ingrid Bergmanová? Dolů sejdem kolem milionářských domů pevně vkloubených do terénu a a vynalézavě zabudovaných do všudypřítomné skály... Navečer nám pořádná bouřka ještě prověří naši plachtu – přístřešek nad stůl. Ale k balení a na cestu nám druhého dne opět svítí sluníčko.

FJÄLBACKA

48. KAPITOLA U MALMØ (ŠVÉDSKO)

8.- 9.9. 2014

Myslela jsem pořád, že třeba přece jen ještě najdeme místo na pobřeží, kde bychom pokořili ty ryby. Ale fakt ne. Nebylo nám psáno. Poslední snad trochu vhodná místa jsme omylem přejeli a pak už nezbylo než se s tím smířit a jet dál. My dokonce přejeli i Helsingborg, město, kde jsme plánovali jako minule utratit poslední švédkačky za věci vysoké důležitosti, jako sýr brunost kravský či sýr brunost kozí. A protože je pro změnu zas už po sezóně, otevřený kemp vhodný k přenocování jsme našli až kousek před Malmø. Je větrno a spousta pestrých kitesurfařů zdobí pobřeží s dlouhým molem. Západ slunce je nádherný, v pozadí vidíme i samotné město s typickou věží a proslulý dlouhý most do Dánska.

49. KAPITOLA

MOSTY? (ŠVÉDSKO - DÁNSKO) 9.9. 2014

V Malmø se ještě snažíme najít nějaký ten Coop, ale nedaří se. Prohlížím si během křižování ulicemi aspoň trochu město, zdá se, že se tu velmi buduje, a to třeskutě moderně. Už jsme skoro jeden supermarket měli, ale zkomplikovalo se parkování a stres z velkoměsta zapracoval naplno. Vzdáváme. Prostě to bude bez sýra. Zbylé koruny utrácíme za mýto na velkém mostě (tak tedy nakonec zas most :-). A pěkná drahota!) a opouštíme Švédsko. V Dánsku padne návštěva Zuzky, neb ta nevydržela a mezitím se už přesunula do Hamburku. Nic dalšího už tam v plánu nemáme, tak prostě jedeme a jedeme, zdoláváme jednu velkou zácpu na dálnici, párkrát zastavíme na svačinu, zaujme nás zajímavá dvojice, která vybírá plechovky z popelnic a pak nasedne do velmi drahého karavanu a odfrčí, asi na další parkoviště :-). Další dva muži tu zas přeprahají tahač nákladáku a počasí si s námi trochu hraje. Prší, nebo neprší? Ještě přes jeden dlouhý most s tučným poplatkem, ohlédnutí zpět a je tu Německo! Skandinávie zůstává za zády, ale máme to tušení, že si nás brzy zas přitáhne. Sílu má pro nás obrovskou.

50. KAPITOLA

FLENSBURG (NĚMECKO) 9.- 12.9.2014

A jsme v Německu, takže vlastně už způli „doma“! Poznáme to hned podle nabídky i cen potravin v supermarketu. Tak třeba pivo: to tu mají výborné, německy poctivé a za hubičku! A ještě k tomu Dietmarovo oblíbené - Flensburger Pilsener! To si dáme! A užíváme si na všech frontách. Výlet do města s přístavem, typickým matjesem i focením krásných starých domů musí být. Boty zavěšené nad ulicemi jsou stále na svém místě, veleobr ruksak též, jen změnil barvu. Bavíme se jako děti pohledem na skákající pramínky vody u autobusáku. Druhého dne z kempu zamíříme na procházku ke glücksburské pláži a později ještě i opačným směrem, pěkně podél pobřeží. Jsou tu i rybáři a to nás zajímá. Dietmar si povídá s mladým párem. Oceníme také ty lovící za tmy přímo z vody. Je krásný den. Otuzilý starý pán si přišel zaplavat. O kus dál zas pejsci běhají do vln za balonkem. Slunečno, ale současně i dost větrno. Večer se nám s plachtou nějak nedařilo, ne a ne ji pořádně ukotvit a vichorec stále měnící směr nám ji docela pocuchal. No, naštěstí už to snad tolik nevadí. Výlet se pomalu, ale jistě chýlí ke konci.

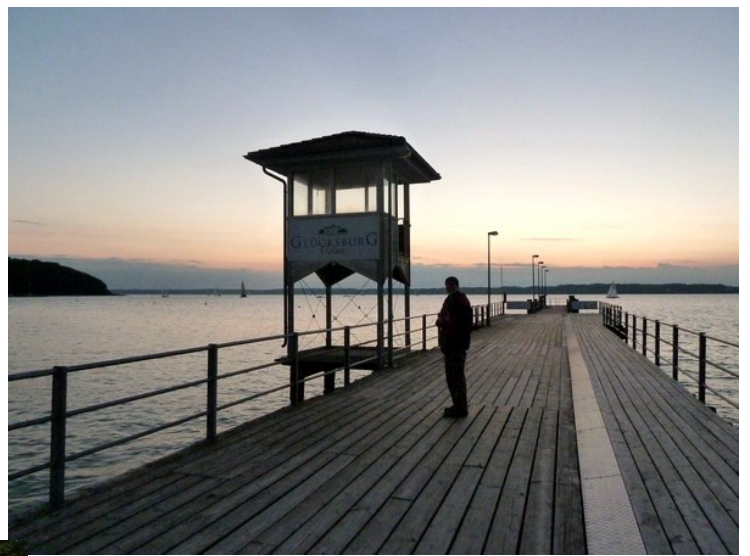

FLENSBURG

PŘÍJEMNÝ, BAREVNÝ A VESELÝ

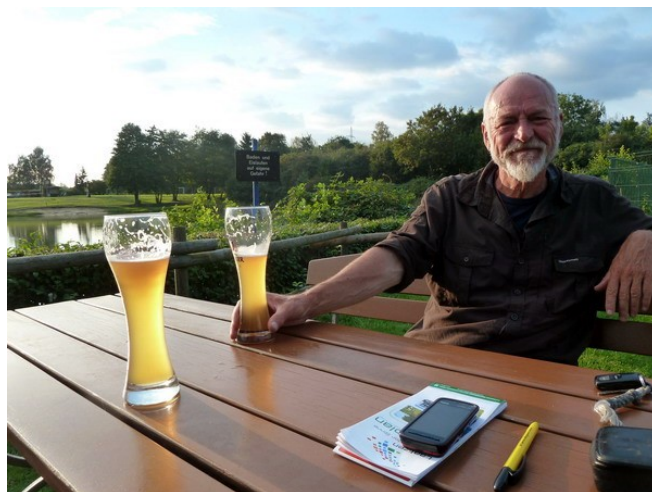
FLENSBURG & GLÜCKBURG

51. KAPITOLA

HANNOVER (NĚMECKO) 12.- 15.9. 2014

Ale přece ještě něco zbývá. Naplánovali jsme si taky setkání s Bennym. Využíváme toho, že je pracovně poblíž Hannoveru a zve me ho užít si s námi trochu táboření a grilování, no prostě na pokec. Vše klaplo a Dietmar si Bennyho přiváží do kempu. Stan i spacák pro něj máme, židli si vypůjčíme a pohoda! I ti všichni králíci po okolí, a že jich tu je, koukají, jak se máme. U grilu na jedno použití se snaží Benny, navíc nám přivezl vlastní domácí polévku. Hranolky a točené pivo si přineseme z bufetu. Už to tu máme vyzkoušené. Jednou za čas je vážně příjemné zahřešit si trošku a dát si takovou nezdravou, ale výbornou krmi. Povídá se sem a tam a čas nám uteče. Benny musí zase zpět domů, no a my vlastně, i když se nám vůbec, ale vůbec nechce, taky. Co naděláme:- (Poslední ráno nám na stan zaprší. Slzičky loučení? Asi tak. Sto čtyřicet šest nocí jsme nespali v posteli. Snad to teď zase zvládneme!

52. KAPITOLA

A ZASE DOMA! (ČESKO) 15.9. 2014

A pak už jsme to vzali přes Německo rovnou až domů. Musím přiznat, že se mi vůbec nechtělo. Na volnost a čistou přírodu se zvyká snadno, horší je pak ale návrat zpět do našeho ukopťeného, hektického a všestranně omezujícího světa zvaného civilizace. Tak trochu jako rána do hlavy... Vracíme se ale plni krásných dojmů, tak nadšeni, že je velká naděje na další opakování expedice.

A tím se tato zpráva o návratu z cest stává plně optimistickou. Takže zvolíme zvesela „Sláva nazdar výletu“! Vždyť přece dobře víme: „Král je mrtev, ať žije král!!!“

Nějak jsme si tentokrát neohlídali společné foto po návratu. Není. A protože nějaká společná „tečka“ prostě být MUSÍ, zastoupí ho tahle vzpomínka na staré dobré časy v NP Urho Kekkonen s našimi kamarády - sobími pejsky Oliho a Jaany z Helsinek.

ZÁVĚREM...

Ještě se sluší poděkovat všemu a všem, kdo ke zdaru naší výpravy přispěli. Ať už šlo o „externisty“, tj. všechny ty, kteří pomáhali, radili či obohacovali samou svou přítomností „zvenku“, nebo přímo o „členy týmu“. Mnozí už dostali svůj prostor na předchozích stránkách. Pár speciálních pomocníků z řad „věrných, oddaných a extra platných členů výpravy“ si zaslouží „vypíchnout“ právě tady. (Vybirám ty nedocenené a namátkou. Byly by jich spravedlivě po zásluze pytle!)

Klasický kapesník. Lehký a skladný...

Osuší mokré nohy po brodění i stan po dešti.

Praktické vychytávky. Pomocníci.

Prkénko, kapesník, papírový táč. Maličkosti, které se počítají ;-)

Miniprkénko. Lehké, skladné, praktické.

Krájet můžete i na koleně.

Prádlová guma. Praktická.

Přípevní nejen kroksy či návleky na brodění

Rukavice.

Tenké a lehké a kdo říká, že zahřejou jen ruce?

TAK DÍKY VŠEM POMOCNÍKŮM!

Počítají se malí zrovna jako ti velcí. Zažít dobrodružství a v pořádku a bezpečně se zas vrátit domů, o to tu jde a že se nám to daří, toho si moc vážíme. Co chtít víc?

A na koho se tady jmenovitě nedostalo, tak určitě příště! A že BUDE příště! Musí! Aspoň my v to naprosto pevně věříme! ;-) Vděčná dítko štěstěny j+d

OBSAH

ČESKO

0. Bez příprav to nejde...

POLSKO

1. Pieczniew – kemp Sumex
2. Mazurská jezera - Mikołajki

ESTONSKO

3. Treimani
4. Saaremaa
5. Vnitrozemím
6. Oandu
7. Lepispea
8. Přes moře trajektem

FINSKO

9. Isojärvi
10. Repovesi
11. Suomijärvi - kemp U Kimma
12. Petkeljärvi
13. Koitajoki
14. Patvinsuo
15. Iso Palonen
16. Kemp Lentuankoski
17. Syöte
18. Oulanka - Karhunkierros
19. Oulanka - Keroharju
20. Urho Kekkonen
21. Lemmenjoki
22. U červených laviček bez laviček
23. Kevo

NORSKO

24. Trollové u Lakselvu
25. Za Altou ryby berou

26. Hotel 1000 hvězd - Mlha přede mnou mlha za mnou
27. Přes vnitrozemí a noc u řeky
28. Gratangen poprvé
29. Poloostrov s bouří
30. Gullsfjordbotn
31. Sortland, Hadseløya, Langøya
32. Túra do hor
33. Rybaření u Gullsfjordu
34. Gratangenfjord podruhé
35. Pod mostem u Narviku

ŠVÉDSKO

36. Abisko, Kiruna a noc u cesty
37. Táboření u Muddusu
38. Muddus – túra v NP
39. Táboření u Muddusu II - po túře
40. Jokkmokk a Kvikkjokk
41. Velká túra divočinou - Padjelantaleden a Sarek
  - A. Po značkách - Padjelantaleden
  - B. Divočinou – NP Padjelanta a Sarek
42. Opět Kvikkjokk a Jokkmokk
43. Ratan
44. Skuleskogen
45. Färnebofjärden
46. Grässtorpf, noc u stíhačky Wiggen
47. Fjälbacka
48. Kemp u Malmø
49. Mosty?

NĚMECKO

50. Flensburg
51. Hannover

ČESKO

52. A zase doma!